

emperyalizme
sosyal-emperyalizme
ve
her türlü gericiliğe
karşı

MÜCADELE

ALMANYA TÜRKİYELİ İŞÇİLER FEDERASYONU

(ATİF)

YAYIN ORGANI

MASRAFI: 1 D. MARK

CUNTANIN YASALARI EMEKÇİ HALKA SALDIRIDIR

EMEKÇİ HALKA ZULMEDENLER
BİR GÜN YOK OLACAKLAR

Emperyalizmin uşağı komprador patronların ve toprak ağalarının cuntası yeni yasal düzenlemelerle, Türkiye'de faşizme 'yasal' bir görünüm vermeye çalışıyor. Cunta'nın ilk işlerinden biri hepimizin bildiği gibi, 1961 Anayasasının artıklarını rafa kaldırmak oldu. Bugün Türkiye'de Anayasa 5 kişilik faşist cuntanın kararlarıdır. Bu kararlardan 'Anayasa' ile çelişen olursa, geçerli olan cuntanın kararıdır.

Anayasa bu karara göre değiştirilecektir. Daha önceki uygulamalarında en azından kendi yaptıkları Anayasa çerçevesinde hareket etme zorunluluğu duyan, tersi olduğu zaman belli zorluklarla karşılaşan hakim sınıflar; cuntanın aldığı Anayasayı rafa kaldırma kararıyla bu zorluğu şimdi-lik ortadan kaldırdılar. 1961 Anayasası da, faşist hakim sınıfların anayasası idi. Özü itibarı ile hakim sınıfların faşist iktidarının bir aracı idi. Düzeni ayakta tutmaya yarlıyordu. Ama bu Anayasa da, başta işçi sınıfı olmak üzere, emekçilerin, tüm halk yığınlarının uzun ve zorlu mücadeleleri sonucu elde ettiği bir takım demokratik haklar da -içine su katılmış, iyi ce sınırlandırılmış olsa da- yer alıyordu. Hakim sınıflar bu sınırlandırılmış demokratik hakları Anayasa'ya keyiflerinden; ya da kendileri bu haklardan yana oldukları için koymamışlardır. Hayır! Onlar bu hakları 1961 yılı şartlarında Anayasaya koymak zorunda idiler. Çünkü 1960 darbesi öncesinde yığınlar, başta üniversite gençliği olmak üzere, yoğun bir şekilde siyasete katılmışlardı. DP iktidarına duyulan nefret yığınları harekete geçirmişti. 1960 27 Mayıs darbesi bu hareketi durdurmadı. Darbeden sonra toplumun her kesiminden somut talepler yükselmeye başladı. Yığınların en büyük talebi 'demokrasi' idi. Bu durumda, kendi içlerinde de iyice parçalanmış olan hakim sınıfların yapabileceği bir tek şey vardı. Yığınların hareketini engellemek için bazı tavizler vermek. İşte 1961 Anayasa'sı bu şartlarda ortaya çıktı. Ve bu Anayasanın içinde 'sendika -laşma', 'grev', 'gösteri', 'toplantı' vb. demokratik haklar, iyice sınırlandırılmış bir biçimde de olsa yer aldı. Hakim sınıflar 1961 Anayasası kabul edildikten sonra

TÜRK FAŞİST GENERALLERİ NATO GENERALLERİ İLE EYLE

bu Anayasadaki sınırlı demokratik hakları halka kullanırmamak için sürekli olarak faşist terörü yoğunlaştırma yolunu tuttular. Buna karşı çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız, demokratik haklarını pratikte kullanmak için fedakar, zorlu bir mücadele yürüttü. Ve bu mücadele içinde yer yer önemli başarılar elde etti. Hakim sınıflar bütün bu mücadeleler içinde 1961 de Anayasaya koymak zorunda kaldıkları sınırlı demokratik hakları da Anayasadan çıkarmak için girişimlerde bulundular. 12

Devamı 4. sayfada

Vizeye Karşı Mücadele Maskesi Altında Türk İrkçılığı

Hakim sınıfların boyalı basını son dönemde planlı olarak Türk ırkçılığını yaymaya hız verdi. Cunta ideolojik planda yığınları uyutabilmek ve peşine takabilmek, sınıf mücadelesini durdurabilmek için halkı birleştirecek ideolojik araç olarak Türk ırkçılığının propagandasını yoğunlaştırdı. Her fırsattan yararlanılarak 'bir Türk dünyaya bedeldir' 'ne mutlu Türküm diyene' şeklinde Türkleri diğer milletlerden üstün gören safsatalar yoğun bir şekilde yaygınlaştırılmaya başlandı.

Yurtdışında özellikle Hürriyet, Tercüman gibi çok okunan faşist gazeteler bu konuda başı çekiyorlar. Bunlar Türk ırkçılığını yaygınlaştırmayı çeşitli şekillerde yapıyorlar. Son dönemde en çok dilleri ne doladıkları şeyler Ermeni ve Yunan düşmanlığı ve vize sorunudur.

Gün geçmiyor ki, bu gazeteler 'Ermeni teröristleri'nin 'TC temsilciliklerine' yaptıkları saldırılardan söz etmesin. Eğer aktüel bir olay yoksa, iç sayfalarda, resimli romanlarda, tefrikalarda bol bol bu konu işlenmektedir. Bu konu işlenirken insanlık tarihinin 20. yüzyılın başında olduğu en büyük kitle katliamı olan Türkiye'deki Ermeni kırımından tabii tek kelime ile söz edilmemektedir. Hitler'in Yahudi kırımında tam da Türkiye'deki Ermeni kat-

liamını kendine örnek olarak aldığından yine tek kelime yoktur. Bunun yerine bol bol "hain teröristlerin" saldırısına uğrayan yazıllı Türk diplomatları" edebiyatı yapılmaktadır. Kırma uğrayan yüzbinlerce Ermeni'den tek kelime yoktur. Ama, saldırıda vurulan bir Türk diplomatı üzerine aylarca yazılıp çizilmekte; yıllarca ağıt düzülmektedir. Türk hakim sınıfları ve onların basını gayet usta bir şekilde TC konsolosluklarına yapılan saldırıları, Ermenilere 1915 ve sonrasında uygulanan katliamları gizlemek ve Türk ırkçılığının kö-rüklemek için kullanmaktadır.

Ermeni düşmanlığı gibi "Yunan düşmanlığı" da, ülkemizdeki hakim sınıfların her dönemde halkı uyutmak; halkları bir birine karşı kıskırtmak için kullandığı bir silahtır. 12 Eylül sonrasında bu silahın kullanımı da hakim sınıflar ön plana çıkardılar. Hakim sınıfların boyalı basını sansür nedeniyle haber yokluğundan sayfalarını 'kalles Yunan'ın 'Türklerle ne tuzaklar hazırladığı yönünde çoğu hayal mahsülü röportajlarla, haberlerle doldurdular. Türkiye halkının ne Yunan halkı ile, ne de herhangi bir diğer ülke halkı ile çözemeyeceği bir çelişmesi yoktur. Halkları birbirine düşman edenler hakim sınıflardır. Onlar milliyetçilik, ırkçı -

Devamı 5. sayfada

özür ve kabahat

TANKLARINIZ TOPLARINIZ VİZ GELİR BİZE VİZ

Geçen ay Cunta şefleri bir çok yerde "halkla" konuşmalar yaptılar. Bu konuşmalarda Cunta şefleri 'sağ ve sol' teröre karşı demagojisi ile halkı uyutmaya; Türk ırkçılığını kö-rüklemeye özel önem gösterdiler. Halktan destek ve zaman istediler.

Cunta şefleri yaptıkları konuşmalarda hakim sınıfların içinde de belli sürüşme ler olduğunu 'kaya gibiyiz' 'aramızda görüş ayrılığı yoktur' palavralarına rağmen çelişmelerin yavaş yavaş su yüzüne çıktığını da gösterdiler.

Cunta şefi Evren, Çorlu'da yaptığı konuşmada 'sağ ve sol terörün demagoji olduğunu; kendilerinin gerçekte 'sol'a, komünizme karşı olduklarını istemeyerek açıkladı. Evren yaptığı konuşmada şöyle dedi:

"Bizim için diyorlar ki, bu idare hep sağ tarafın üzerine yürüyor. Solculara komünistlere bir şey yapmıyor. Şunu biliniz ki HER GÜN YÜZLERCE - BİNLERCE SOL KESİM-

Devamı 11. sayfada

KAHROLSUN FAŞİST CUNTA YAŞASIN HALKIMIZIN DEVRİMCİ MÜCADELESİ

FAŞİST CUNTAYA KARŞI YÜRÜYÜŞE KATILALIM!

yer:

KÖLN/Ebertplatz

zaman:

20 ARALIK/10.30

ZULÜM MUTLAK DURACAK

HALK İKTİDAR KURACAK

"PARTİZAN'CILAR" YARGILANDI VE...

11 ölüm cezası daha istendi

• Silahlı sol eylemler düzenleyen yasadışı "Partizan" adlı örgüte mensup 17 teröristin yargılanmasına Ankara'da 3 numaralı askeri mahkeme başlandı.

Bugün faşist cunta, mahkemelerinde yüzlerce devrimciyi yargılamaktadır. Necdet Adalı ve Serdar Soyergin'in idam edilmelerinden sonra onlarca devrimci, komünist için idam cezası talepleri gün geçtikçe artmaktadır.

Hakim sınıflar, devrimcileri "örgüt davaları" adı altında kitlesel olarak mahkemeye çekmektedir. Devrimciler hakkında kitlesel davalar Partizan, MLSPB (Marksist-Leninist Silahlı Propaganda Birliği), Dev-Yol ve Dev-Sol için açılmış durumdadır.

İşte hakim sınıfların usak basınında çıkan haberlerden bir kaçı:
"PARTİZAN'CILAR YARGILANDI...
VE 11 ÖLÜM CEZASI DAHA İSTENDİ."
"DEVİRİMCİ-SOL DAVASINDA 3 SANIĞIN İDAMI İSTENDİ."
"25 DEV-SOL ÜYESİNİN YARGILANMASINA BAŞLANDI. SAVCI 6 TERÖRİST İÇİN İDAM İSTEDİ."

Devrimci örgütler için açılan bu kitlesel davalarıyla ve idam talebi, uzun süreli hapis cezası ile yargılamalarla hakim sınıflar ne yapmak istiyorlar?

Onlar, halkımızın en ileri kesimlerini içinde barındıran devrimci örgütlerin faaliyetlerini durdurmayı amaçlamaktadırlar. Hakim sınıflar için yoğun olarak saldırımları gereken açık ki halkın örgütlü kesimidir. Onlar, bunu örgütlü mücadelenin bastırılmayacağını bildikleri için yapmaktadırlar. Dolayısıyla halkımızın emperyalizme, faşizme karşı kinin köreltmeyi amaçlamak tadırlar.

Yapılanlar, yalnızca devrimci örgütlere karşı başlatılan kitle davalarıyla kalmıyor, tek tek devrimciler de yargılanı-

yor, Zeki Yumurtacı ve Mete Sonatılğan gibi devrimciler kurşuna diziliyor.

12 Eylül'den sonra peş peşe gerçekleştirilen operasyonlar sonucu yakalanan, hapishanelerde işkencelere maruz kalan devrimcilerin sayısı gün geçtikçe çoğalıyor. Gazetelerde çıkan:

"İstanbul'da 260 terörist ele geçti."
"Ankara ve İstanbul'da 672 militan yakalandı."

gibi haberler, hakim sınıfların hiç vakit kaybetmediğini gösteriyor.

Faşist terör en azgın bir şekilde devam ederken hakim sınıflar gazetelerde verdikleri demeçlerde "anarşik olaylarda gözle görülür bir azalma olduğu"nu anlatıyorlar. Bu sözlerle aslında uygulamakta oldukları baskıların ne kadar kanlı ve yoğun olduğunu ifade ediyorlar.

5 faşist generalin istedikleri gibi yaptıkları ve uygulamaya koydukları yasalarla, bu sözde "demokrasiye geçiş" döneminde, devrimcilere en vahşi bir şekilde işkence uygulamak için yeni koşullar yaratılıyor. Önceden sanıkların 30 gün içinde mahkeme önüne getirilme şartı bugün 90 güne çıkarılmış durumdadır. Buna gerekçe olarak şöyle deniyor:

"Özellikle toplu olarak işlenen suçlar da 30 günlük süre yeterli olmayabilir."

Onlar bu tip gerekçelerle kimi kandırmaya çalışıyorlar? Halkımız gerek 12 Mart döneminde gerekse diğer dönemlerde kurulan işkence tezgahlarını, devrimcilere, ilericiilere uygulanan maddi ve manevi işkenceleri iyi bilmektedir.

Faşist generaller, emperyalizmin yeminli usakları devrimcilerden, komünistler -

den nefret ediyorlar, onlara karşı kin besliyorlar. Neden? Çünkü korkuyorlar. Çünkü biliyorlar ki; devrimciler, komünistler onların bu kanlı düzenlerini başlarına yıkma kararlıdırlar. Çünkü biliyorlar ki; devrimciler arasında "ser verip, sır vermeyen" yiğitler vardır.

Devrimcileri, kitlesel olarak tutuklayarak, yargılayarak halkımızın devrimci mücadelesini bastırmaya çalışanlar yanlı-yorlar. Bu faşist usaklar, Türkiye devrimci hareketinin önderi İbrahim Kaypak-kaya'yı da ele geçirmişlerdi. Ama İbrahim Kaypak-kaya, hakim sınıfların cellatları tarafından işkence tezgahlarında öldürüldüğü ana kadar, faşistlere, işkencecilere karşı devrimci direnişin en şanlı örneklerini vermiştir. İşkenceciler onun vücuduna en ağır işkenceleri uygulamalarına rağmen O'nu manevi olarak yıkamadılar. İbrahim'in polisteki ifadesi karşı-devrimci, faşist hakim sınıfların faşist düzenini yerle bir etmeyi belgeleyen bir ifade idi.

Devrimci-Sol davasında 3 sanığın idamı istendi

İbrahim, tüm devrimciler için örnek olan ifadesinde şöyle diyor ve mahkemelerde, zindanlarda, işkence tezgahlarında verilen sınıf mücadelesini bayraklaştırıyordu:

"Esasen biz komünist devrimciler, prensip olarak siyasi kanaatlerimizi ve görüşlerimizi hiç bir yerde gizlemeyiz. Ancak örgütsel faaliyetlerimizi, örgüt içinde bizimle birlikte çalışan arkadaşlarımızı ve örgüt içerisinde olmayıp da bize yardımcı olan şahıs ve grupları açıklamayız. Kişisel sorumluluğum açısından gerekeni zaten söylemiş bulunuyorum. Ben buraya kadar anlatıklarımı samimiyetle inandığım Marksist-Leninist düşünce uğruna yaptım. Ve sonuçtan asla pişman değilim. Ben bu uğurda her türlü neticeyi göze

Devamı 8. sayfada

idam sehpası

Göründüler gene meydanlarda
Hortlamış kan istiyorlar, cellatlar
Dört bir yana el koyduklarını
İlan etti emperyalist babaları

Gene kan kusuyor Türkiye halkları
En iyi yol budur diyor, emperyalist usakları

Yurtdışında emeğini satan işçiler
Lanetliyor Faşizmin dikta tuzağını.

Yargıçlar yazıyorlar yobaz düzenlerini
Onaylıyorlar Paşalar, kana susadıklarını
Bir kere daha gündeme getiriyorlar, köhne düzenlerini
Asıyorlar emperyalist usaklarına karşı savaşanları

Kuruyorlar idam sehpaalarını
Soruyorlar, kana susamış caniler
Yiğitce direnen halk savaşçılarına
Son sözün var mı? diye

Haykırıyor idam sehpasında
Kararlı ve yiğitce bir ses
Ne zindanlarınız ne de idam sehpalarınız
Durduramaz bizi hiç bir çemberiniz!

Haykırıyor, en son nefesiyle
Halkımız hesap soracaktır, idam yazan el-lerden
Faşizmin köhne düzenini lanetliyerek
Can veriyor halkı için direnerek.

Sanmasınlar emperyalist usakları
Kavga bitti diye
Bağımsızlık gelene dek
Sürecektir savaşımız dağdan düze!

Ulm'den Karakoçanlı

direnış ...

12 Eylül darbesinden sonra emperyalizmin yeminli usakları faşist darbeci generaller, emperyalizme ve faşizme karşı olan her kişiye azgınca saldırmaya giriştiler. Ülkemizde faşizmin en yoğun, en kanlı olduğu dönemlerden biri yaşanmaya başladı. Hakim sınıflar en küçük bir direnişi bile azgınca bastırıyorlar. Onlar, bu yoğun faşist terörleriyle 12 Eylül darbesinden önce yükse-len ve yer yer kitle eylemlerine birünen halkın mücadelesini belli bir süre için durdurmada şimdilik başarılı olmuş durumdadırlar. Bir yandan yoğun faşist terör, diğer yandan örgütsüz kitleler üzerinde belli bir etkisi olan "hem sağ, hem de sol teröre karşıyız" demogojisi hakim sınıfların bu geçici başarısında etkili olmuş durumdadır.

Kitlesel eylemlerin geri çekilmesine rağmen hakim sınıfların kanlı Devamı 11. sayfada

ASKERİ FAŞİST CUNTA HALKIMIZA KARŞI KANLI ZULMÜNÜ HER ALANDA UYGULAMAKTADIR. ÜNİVERSİTELERDE DE UYGULANAN BASKILAR HAD SAFHASINA ULAŞMIŞTIR. AŞAĞIDA ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİNDEKİ ÖĞRENCİLERE DAĞITILAN "KAMPUS GÜVENLİK KOMUTANLIĞININ EMİR VE YASAKLARINI" BİLDİREN İKİ BELGEYİ OLDUĞU GİBİ YAYINLIYORUZ.

ÖĞRENCİLERE

ÖZELLİKLE YURT ÖĞRENCİLERİNİ ve YURLARI İLGİLENDİREN SIKIYÖ-NETİM ve KAMPUS GÜVENLİK KOMUTANLIĞI EMİR ve YASAKLARI AŞAĞI-YA ÇIKARILMIŞTIR.

7 EKİM 1980
YURLAR MÜDÜRÜ
GÜLTEKİN YELÇO

Gültekin Yelço

1. YURLARA SADECE ANA KAPILARDAN GİRİLİP ÇIKILACAK, GİRİŞ VE ÇI-KIŞLARDA VALİZ ve EŞYALAR MUTLAK SURETTE GÖREVLİLER TARAFINDAN KONTROL EDİLECEKTİR. YAPILAN KONTROLLERDE AFİŞ, PANKART, BİLDİ-Rİ vs. YAZMAK İÇİN KULLANILMASI MUHTEMEL MALZEMEYE RASTLANDIĞI TAKDİRDE MALZEME ve ÖĞRENCİNİN GÜVENLİK KUVVETLERİNE TESLİMİ EMREDİLMİŞTİR.
2. YURLARA KAYITLI OLMAYAN KİŞİ ve ÖĞRENCİLERİN YURLARA GİRMEŞİ YASAKLANMIŞTIR. (KONTROLLER, YURT KİMLİK (GİRİŞ) KARTLARI HAZIRLANINCAYA KADAR ÜNİVERSİTE KİMLİK KARTLARINA KONULMUŞ OLAN YURT DAMGALARINDAN YAPILACAKTIR. ZİYARETÇİLERİN NEREDE ve NE ŞEKİLDE KABUL EDİLE-CEĞİ AYRICA DUYURULACAKTIR.)
3. YURTTA KAYITLI ARKADAŞI İLE BİRLİKTE ÇALIŞMAK ZORUNDA OLAN Dİ-ĞER BİR YURDUN ÖĞRENCİSİ DANIŞMA YERİNDEKİ GÖREVLİYE KİMLİĞİNİ BIRAKMAK KAYDIYLA ARKADAŞI İLE BİRLİKTE YURDA GİREBİLECEK AN-CAK EN GEÇ SAAT 23.00 TE YURTTAN AYRILACAKTIR. (ÖĞRENCİNİN Kİ-MİNTE ve HANGİ ODADA ÇALIŞACAĞI DANIŞMADA KAYDEDİLECEKTİR.)
4. ÖĞRENCİLERİN YURLARIN ÇATILARINA ve TERAS KATLARINA ÇIKMALARI ve BURALARDA DOLAŞMALARI YASAKLANMIŞTIR.
5. YURLAR BÖLGESİNE GİRİŞ ve ÇIKIŞLARDA YALNIZCA MERKEZ ÇARŞI Ü-NÜNDEN GEÇEN ASPALT YOLLA, SPOR SALONUNUN ÖNÜNDEN GEÇEN YOL KULLANILACAKTIR. BUNUN DIŞINDA ve ÖZELLİKLE YURLAR BÖLGESİ GE-RİSİNDEN GELEN TALİ YOLLAR KULLANILMAYACAKTIR.

NOT: GENEL OLARAK TÜM ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİ İLGİLENDİREN YASAK ve EMİRLERİ KAPSAYAN ve KAYIT YENİLEME SİRASINDA ÖĞ-RENCİLERE DAĞITILAN REKTÖRLÜK DUYURUSU YURT İLAN DOLAPLARINA ASILMIŞTIR.

ÖĞRENCİLERE

YURLAR BÖLGESİ GERİSİNDEKİ YALINCAK KÖYÜ İSTİKAMETİ KAMPUS GÜVENLİK KOMUTANLIĞINCA TENVİR MAYINLARIYLA TUZAKLANMIŞ VE BELİRTİLEN BÖLGEYE GİRİŞ ÇIKIŞLAR YASAKLANMIŞTIR. BÖLGEDE CE-REYAN EDECEK HERHANGİ BİR MÜESSİF HADİSEDE CAN KAYBINDAN YA DA YARALANMALARINDAN KOMUTANLIĞIN SORUMLU OLMAYACAĞI BELİRTİLMİŞTİR.

ÖNEMLE DUYURULUR.

25 EYLÜL 1980
YURLAR MÜDÜRÜ
GÜLTEKİN YELÇO

Gültekin Yelço

YURTDIŞINDAKİ MÜCADELE OKUYUCULARI TÜRKİYEDE TANIDIKLARINIZA MÜCADELE GÖNDERİN. ONLARA DA MÜCADELENİN SAVUNDUĞU DÜŞÜNCELERİ ULAŞTIRMAYA ÇALIŞIN.

**HER MÜCADELE OKUYUCUSU TÜRKİYE'DE
YENİ BİR MÜCADELE OKUYUCUSU YARATSIN**

OKUDUĞUNUZ GAZETİYİ ATMAYIN.
MÜCADELEYİ ENGELLEME ÇABALARINI HEP BİRLİKTE BOŞA ÇIKARALIM.

Hiç bir işkence devrimcileri yıldıramaz

* Mamak Askeri Ceza ve Tutukevinde bulunan öğrencilere yapılan 12 Eylül Harekati'nden bu yana büyük değişiklikler oldu. Eski'den "Tek yol devrim" ya da "Ya tam susturacağız, ya kan kusturacağız" diye sloganlarla bağırarak, şiddetli "Her Türk asker doğur, herşey vatan için" diye topçu marşını söylüyorlar. 50. Yıl Marşını sabah sporunda hep bir ağızdan okuyan askerler ile söylenen nutuklar ve bükümlemler, Atatürk'ün 10. yıl nutukunu da kendi sesinden teyitten dinliyorlar.

Halkımıza, devrimcilere karşı faşist cunta tarafından yoğun bir şekilde sürdürülen faşist baskıların bir parçasıdır. Hakim sınıfların ideolojik saldırısıdır. Hakim sınıflar hapishanelere tıktıkları devrimcilere karşı maddi işkencenin yanında manevi işkenceler de yapmaktadırlar. Hapishanelerde uygulanan manevi işkencenin, ideolojik saldırının Türk faşist basınına yansımaları şöyledir: Faşist cuntanın borazanı basın; hapishanelerde devrimcilerle faşistlerin barıştığını vs. yazmaktadır. Bu haberler hapishanelerde işkencenin ne kadar yoğun olduğunun açık bir belirtisi-dir. Hepimiz gayet iyi biliyoruz ki devrimcilerle faşistlerin "barışmaları" diye bir şey olamaz. Aşağıdaki haberde görüleceği gibi, Mamak Cezaevinde her sabah hem devrimcilere hem de faşistlere "birlikte" topçu marşları, Atatürk'ün nutukları vs. dinletiliyorsa, bu hapishanedeki devrimcilerin en küçük bir direnişinin yanında ve en kanlı bir şekilde bastırılması demek-tir. Nitekim öyle olmaktadır. Hapishanelerde "barışmayı", M. Kemal'in nutuklarını dinlemeyi reddeden devrimciler hunharca katledilmektedir.

Aşağıda bir örneği verilecek, Türk basınında sürekli çıkan bu tip haberler devrimcileri kesinlikle yıldırmaz. Böylesine haberler devrimcilerin faşistlere karşı kinini nefretini daha da biler. Ve bu tip olaylar, yani işkence, ölüm tehditleriyle devrimcilere ırkçı marşlar dinletmek, aslında faşist hakim sınıfların acizliğinin bir ifadesidir. Şimdiki sağlamış oldukları "başarı" geçicidir. Halkımız bu faşistlerden hesap soracağı günlerin de geleceğini çok iyi bilmektedir.

CUNTANIN ACİZLİĞİ

1 Mayıs Mahallesi Mustafa Kemal Mahallesi oldu

12 Eylül darbesinden sonra hakim sınıfın operasyonları gecekondu mahalleleri-ne de yöneldi. Onlar, gecekondu mahallele-rinde devletin türlü baskılarına karşı di-renen devrimcileri, ilerici halktan her kişiyi toplayıp zindanlara atmaya başladılar. Faşist devletin türlü baskılarına karşı yıllarca yiğitce direnen 1 Mayıs mahallesi halkı da 12 Eylül darbesinden son-ra azgın saldırılara maruz kaldı. Mahalledeki ilerici halktan kişileri tutuklayan hakim sınıflar, aynı zamanda bu mahallede ki devrimci direnişin bir sembolü olan "1 Mayıs Mahallesi" ismini değiştirerek, mahalleye "Mustafa Kemal Mahallesi" ismi-ni verdiler.

Hakim sınıfların basını "Bir zamanlar militanların kol gezdiği mahallede, yapılan sosyal hizmetlerle halk huzura kavu-şurken yıllar sonra muhtarlık kuruldu" şeklinde propaganda yapıyor. "1 Mayıs mahallesinde halk huzura kavuştu" şeklinde yapılan propaganda büyük bir demogojiden başka bir şey değildir. Faşist devlet güçlerine karşı yıllarca devrimcilerin önderliğinde dışı dışı mücadele veren 1 Mayıs mahallesi halkı neyin kendisi için "huzur" sağlayacağını iyi bilmektedir. Hakim sınıflar, 1 Mayıs mahallesi halkının içinde yanan devrim ateşini söndürmek için mahallenin ismini değiştirme gibi metodlara başvurmakla biraz gülünç oluyorlar. Çünkü halkın mücadelesini dile getiren isim-leri değiştirmeler devrim ateşini söndüremez aksine daha da körükler.

★ ★ ★

Cunta ve B. Alman devleti el ele

Türkiye'de faşist cuntanın devrimci 'avı'na Batı Alman emperyalist devleti de elinden gelen yardımı esirgemeyecek. Son zamanlarda yapılan anlaşmalara göre "Batı Almanya'da bulunan Türk suçlularının iadesi" adı altında B. Almanya'da faaliyet gösteren devrimci ilericiler örgütler, tek tek devrimciler artık daha sıkı bir şekilde denetlenecek ve B. Alman polisi tarafından yakalanan ilericiler Türk faşist devletine teslim edilecek.

Faşist devlet tarafından 100lerce devrimcinin yakalandığı operasyonlara paralel olarak B. Almanya'da başlatılması kararlaştırılan "Türk militan avı"na katılmak üzere Türkiye'den 60 kişilik özel tim B. Almanya'ya gönderilmiştir. Açık ki; faşist devletin "Almanya'daki suçluların iadesi" isteği B. Alman makamları tarafından gayet olumlu karşılanmıştır. B. Alman makamları "Türkiye'den kaçan teröristle-

rin anarşiyi B. Almanya'ya bulaştırmasından rahatsız" olduklarını söylemektedirler. B. Alman emperyalistlerinin asıl rahatsız eden, ilericilerin devrimcilerin B. Alman emperyalizmi dahil tüm emperyalist devletleri ve onların uşaklarını tehdit eden çalışmalarınıdır. Onun için onların ve diğer emperyalistlerin Türk faşist devleti ile böyle anlaşmalara girmeleri çok doğaldır. B. Alman devletinin yabancı devrimci teşkilatlar üzerindeki baskıları yeni değildir. Bilindiği gibi B. Alman devleti ATİF'i yasaklama çabası içindedir. B. Alman devletinin bu çabaları, onun niteliği gereğidir ve Türkiye'deki faşist cuntaya açık desteğinin bir ifadesidir.

Devrimciler B. Alman devletinin bu "militan avı"na karşı uyanık olmalı ve bu devletin niteliğini her yerde teşhir etmelidirler.

TÜRKİYE'DE FAŞİST CUNTA İLE ELELE DEVRİMCİ AVINA ÇIKAN B. ALMAN EMPERYALİST DEVLETİNİN TÜRK FAŞİST HAKİM SINIFLARINA YAPMIŞ OLDUĞU ASKERİ YARDIMLARLA ALINAN PANZERLER TÜRKİYE HALKINA KARŞI KULLANILMAKTADIR.

BİR DEĞERLENDİRME Baştarafı 10. sayfada

açılarak kitlenin ilgisi çekilmeye çalışıldı ve aynı günde bir de basın toplantısı düzenlendi. Gerçekten bu açıdan değerlendirdiğimizde açlık grevinin canlı ve disiplinli bir çalışmayla son bulduğunu görmekteyiz.

Özellikle açlık grevine katılan arkadaşlarımızla çalışmalara aktif olarak katılmaları örnek vericiydi. Arkadaşlar açlık grevinde olmalarına rağmen hantal değillerdi ve pratikte en iyi şekilde çalıştılar. Diğer önemli bir nokta ise, açlık grevine katılan arkadaşların çoğunun kadın olması, kadınların siyasi mücadelesinin dışına itilemeyeceğini ve onların da bu mücadelede yerleri olduğunu pratik olarak kanıtlamıştır.

Açlık grevinin sonunda yapılan yürüyüşte arkadaşlarımız disiplinli olarak yürüyüşü bitirmeleri örnek oldu. Kortejler yürüyüş sonuna kadar bozulmadan devam etti. Disiplin açısından en iyi yürüyüşlerden biriydi. Yürüyüşe 500 kadar işçi ve öğrenci katıldı. Burada aklımıza şu soru takılabilir. Acaba yürüyüşe katılan kitlenin sayısı neden daha fazla olmadı?

Bizce bunun iki sebebi vardır. Birincisi ve en önemlisi, demokrat kitlenin faşist cuntaya karşı iyi niyet beslemeleri ve faşist cuntanın demagogik propagandasına inanmalarıdır. İkincisi; bu tamamen bizimle ilgilidir. NRW bölgesindeki tüm dernekler yürüyüşle ilgili ev ziyaretleri yapmalarında veya doğru yürütmeyip işi kendiliğinden bir duruma bırakmalarında yatıyordu. Bizler bu konuda eksik ve hatalı davrandık. Ayrıca çevre derneklerden bazı arkadaşların gereksiz yere açlık grevi yerinde kalmalarının da rolü vardı. Şu nırız bu yönde daha tutarlı bir çalışma yürütmeliydik yürüyüşe katılım daha yüksek olacaktı. Çünkü hatırlarsak devrim sehitlerini anma toplantısına 700 ün üzerinde kitle katılmıştı.

Diğer bazı pratik hataların yanında kampanyamız genel olarak olumlu ve siyasi muhtevası bakımından öğreticiydi. Hatırlarsa bundan bir süre önce Halkın Kurtuluşunun "Erdal Eren'in hayatını kurtaralım ve Kurtuluş'un "Necdet Adalı'nın hayatının kurtarılması için yürüttükleri kampanyaların siyasi muhtevaları tamamen sağ oportünizmin ve reformizmin batağı içindeydi. Meseleye yaklaşımları açısından bazı farklılıkları olmasına rağmen her iki siyasette salt bu taleplerinin gerçekleştirilmesi için mücadele etmişler ve taleplerini siyasi iktidar mücadelesinden koparmışlardır. Bu anlamda yürüttüğümüz siyasi kampanya, pratik işlerliği açısından bazı hataları olmasına rağmen siyasi muhtevası ve içeriği bakımından oportünizme darse indirmiştir.

Ayrıca değinmemiz gereken bir konu ise şudur:

Tam üç kez yerli, yabancı basına, TV

ye ve radyoya haber verdiğimiz halde, eylemimiz ne radyo, ne TV de ne de burjuva basınında yayınlanmamıştır. (Bazı alman gazeteleriyle yurtsever basın hariç) Şunu hemen belirtelim ki; bizler burjuvaziden demokrasi dilenen reformistler ve oportünistler değiliz. Bizler her türlü hakkımızı doğru mücadele yoluyla söke söke alacağımızın bilincindeyiz. Burada sözkonusu olan kitlemizi bu konuda eğitmemiz ve burjuva basınının, TV sinin, radyosunun kimlere hizmet ettiğini kavratmamızdır. Bunun yanında ilerki mücadelelerimizde basını zorla ma konusunda daha başka mücadele araçları yaratma in yollarını aramalıyız.

Burada bir de ATİF merkezini aldığı kararları araştırmadan, aceleci bir tarzda almasından dolayı eleştirmeden geçemeyeceğiz. Bu arkadaşlar bizce şu noktalarda hataları olmuştur:

Önce eylem için alınan gün tesbiti gerçekten düşünülmeyen 15 i diye yazılmıştır. Bir kere Ekim ayının 15 i Çarşamba gününe gelmekteydi ve bu önceden düşünülmeliydi. Bu kararın değişmesiyle bir süre zaman bu bildirilerin düzenlenmesiyle harcandı. Aynı şey açlık grevlerinin yapılacağı şehirlerin tesbiti konusunda da görülmektedir. Bu arkadaşlar, açlık grevinin yapılacağına uygun gördükleri şehirlerle önceden bilgi alışverişi içinde olmalıydı. Şöyle ki; yürütecek güçleri var mı? Güçleri varsa dahi, herhangi bir problemleri var mı? şeklinde bilgi alınmalıydı.

Örneğin bizim bölgemizde, bu şehir tesbiti önceden Aachen olarak yapılmıştı. Bir kere Aachen'deki arkadaşlar açlık grevi için yeri aramalarına rağmen bulamadılar. Bulsalar bile bazı sebeplerden dolayı bir takım zorluklar içindeydiler. Daha sonra bu görev, eyleme bir hafta kala Köln'e verildi. Ve açlık grevi yeri bütün aramalar sonunda tesadüfen açlık grevine iki gün kala bulundu. Bulunamayabilirdi de. O zaman durum daha değişik bir şekle bürünecekti. Bu anlamda ATİF, bu meseleye amir-memur ilişkisiyle yaklaşmıştır ki; bu böyle devam ederse demokratik kitle teşkilatımız önemli bir zaaf içinde olacaktır. Bu da süreç içinde demokratik merkezizeti çiliğin zıddı olan bir anlayışın güçlenmesine hizmet edecektir. Bu konuda ATİF merkezi daha hassas davranmalı ve merkezizeti çilik mekanizmasını doğru uygulamalıdır.

İkinci bir mesele ise afişler konusunda; Bu konuda arkadaşlar eski bir afiş biraz makaslayıp önümüze sürmüşlerdir. Bu gerçekten bizleri tembelliğe itecek olan bir yöntemdir. Daha etkili afişler yaratmak için niçin çaba göstermiyoruz? Bu tür propaganda araçlarına özen gösterilmelidir ve bu konuda çaba sarfedilmelidir. Afiş de çıkaralım diye bir anlayışla afiş icat etmek doğru bir anlayış ve doğru bir yöntem değildir.

CUNTANIN YASALARI... Baştarafı 1. sayfada

Mart darbesinden sonra, 12 Martın kötü ünü başbakanı Nihat Erim, hakim sınıflar adına 1961 Anayasasını 'lüks' ilan etti. Türkiye gibi 'demokrasiye alışık olmayan bir ülkede demokrasiye şal örtülmesinin zaman zaman gerekli' olduğunu söyledi. 12 Mart sonrasında bir yandan her türlü halk muhalefeti yoğun faşist terörle susturulurken, diğer yandan 'lüks' Anayasa'nın çeşitli maddeleri değiştirildi. 1961 Anayasa'sının 'sınırlı demokratik hakları' değişikliklerle iyice 'kuşa' döndü. Buna rağmen halkın 1973 den sonra yeniden yükselmeye başlayan mücadelesi içinde, bir dizi demokratik hak, söke söke hakim sınıflara rağmen kullanıldı. 12 Eylül darbesinden sonra, hakim sınıflar için artık iyice yük haline gelen 1961 Anayasa'sının son artıkları da rafa kaldırıldı. Bunlar hakim sınıflar için yük haline gelmişti. Çünkü, iyice sınırlandırılmış da olsa Anayasa'da yer alan bazı demokratik hak kırıntıları, yer yer hakim sınıfları kendi Anayasa'ları ile ters düşürüyor; yer yer emekçiler mahkemelerde sözü geçen sınırlı 'anayasal haklara' atıfta bulunabiliyorlardı. Hakim sınıfların siyasi temsilcileri içinde de, halkı ezmek için demagoji metodundan daha fazla yararlanılmasını isteyenler; yer yer Anayasa ile diğer yasaların çeliştiği noktalara işaret ediyorlardı. 1961 Anayasa'sındaki Danıştay, Sayıştay, Yargıtay gibi kurumlar da hukuki alanda, yer yer yasama, yürütme ve yargılamada Anayasa ile çelişmeleri tespit ediyordu. İşte bu durum ortadan kaldırılması gerekli idi. 12 Eylül'den sonra bu durum 'düzeltildi'.

Anayasa'nın düzeltilmesine paralel olarak, cunta yoğun bir şekilde bir dizi yeni yasal düzenlemelere girdi. Yıllardan beri, hakim sınıfların çeşitli siyasi temsilcilerinin birbirlerini bloke etmesi sonucu meclislerde bekleyen bir dizi yasa tasarısı cunta tarafından öncelikle ele alındı. Önce 'anarşi'nin önlenmesi (yani sınıf mücadelesinin kanla bastırılması) için gerekli görülen yasalar 15 gün içinde çıkarıldı.

Kasım ayı başında cunta sözcüleri, 58 temel yasayı en fazla 6 ay içinde değiştireceklerini ilan ettiler. Değiştirilecek olan bu 58 temel yasa toplumun ve hayatın tüm alanlarını kapsamaktadır.

Cuntacılar, kendilerinin eski yapılan hatalardan öğrendiklerini söylemektedirler. Onlar 1961 Anayasa'sı ve ona bağlı diğer yasaları 'hata' olarak değerlendirmektedirler. Hakim sınıflar için bugün hata olarak görülen bu yasalar gerçekte hakim sınıfların düzenlerini sürdürmek için vermek zorunda kaldıkları bazı tavizlerdir.

Şimdi onlar sınıf mücadelesini şiddet ve demagoji ile önemli ölçüde gerilettikleri bu ortamda; verdikleri tavizleri süngülerin, tankların gölgesinde geri alıyorlar. Yaptıkları budur. Onlar bu şekilde faşist diktatörlüklerini yasalarla da iyice perçinlemek istiyorlar. Öyle bir düzen kurmak istiyorlarki; bu düzen içinde ilerde emekçiler hiç bir zaman haklarını korumak için hakim sınıfların düzenine baş kaldırmassın. Bugün faşist cuntanın ülkemizde yaptığı; tarihte çöküşe giden bütün sınıflar yapmıştır. Tarihte çöküşe giden tüm sınıflar; sınıf mücadelesinin çok yüksek boyutlara ulaştığı durumlarda, son çare olarak bir kez daha halka karşı yoğun bir saldırıya geçmişler, mücadeleyi kan ve ateşle bastırmaya çalışmışlar, ve bunda bazen belli bir süre başarı kazanmışlardır. Ama onların bu başarılarını sonsuza dek sürdürme düşünceleri, dikensiz gül bahçesi yaratma çabaları, güneş ışını karışındaki kar gibi eriyip gitmiştir. Ülkemizde de böyle olacaktır. 12 Eylül sonrasında hakim sınıflar, cunta aracılığı ile halka karşı giriştikleri yoğun saldırıda belli başarılar elde etmişlerdir. Halkın kendiliğinden mücadelesi belli bir geri çekilme içine girmiştir. Cunta şimdi bu başarılarını kendi düşüncesine göre 'yasa laştırarak' sürekli kılmak istemektedir.

Ama onun bu çabası boş hayaldir. Yükselen sınıf mücadelesi 'yasa' dinlemez! Hakim sınıfların 'yasaları', onlar ancak bu yasaları uygulayacak güce sahip oldukları sürece bir anlam taşır. Yağınlar demokratik halk devrimi için ileri atıldığında, hakim sınıfların yasaları, onların düzenlerinin tüm diğer kurumları gibi anlamını yitirecek; iskambil kuleleri gibi çökecektir.

Bugün ülkemizde, hakim sınıfların yasalardan demokratik hak kırıntılarını temizleme çabalarını teşhir ederken; ve buna karşı çıkarken, yasaların 'güç'e dayalı olduğunu; bu yasaların uygulanıp uygulanmamasının son tahlilde işçi sınıfının, tüm emekçi halkın; çeşitli milliyetlerden halkımızın, bizim mücadelemize bağlı olduğunu bir an bile unutmamalıyız.

25.11.1980

C.Sayer

★ ★ ★

EMEKCİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ! DEVİRİM OLMADAN EMEKCİ KADINLAR KURTULAMAZ!

RÖPORTAJ

10 seneye yakın bir zamandır Batı Almanya'da bulunan ; Batı Almanya'da liseyi bitirmiş ve üniversiteye gitmeyi planlayan bir MÜCADELE okuyucusu ile röportaj yaptık. Evli olan bu kadın arkadaşına Batı Almanya'da bulunduğu sürede karşılaştığı zorluklarla ilgili sorular sorduk. Röportajı aşağıda yayınlıyoruz :

Soru- Batı Almanya'ya gelip, bir süre kalan Türkiyeli genç kızların ya da kadınların durumunu nasıl değerlendiriyorsun?
Cevap- Buraya gelen Türkiyeli kadınlar çeşitli kategorilerde incelenebilir. Benim gibi okul çağında gelenlerin durumunu anlatayım.

Birincisi işçi ailesi olarak gelenler. Bunlar ya işçi ailesinin kızı ya da karısı olarak geliyorlar.

İkincisi öğrenim yapmaya gelenler. Üçüncüsü çok yaygın olmasada bizzat kendisi işçi olarak gelen Türkiyeli genç kızlar var.

Soru- Sen nasıl geldin?
Cevap- İşçi ailesi olarak geldim. **Soru-** İşçi ailesi olarak gelen kızların durumu ile ilgili daha geniş bilgi verebilir misin?

Cevap- Buraya işçi ailesi olarak gelenler arasında da bir ayırım yapma söz konusu. İşçi ailesi olarak gelen genç kızların çoğunluğu belli bir yaştan sonra kendileri de çalışmaktalar.(18 yaşını doldurmadan gelmiş olması lazım)

Bir de çok az olan, küçük yaşta buraya gelen işçi ailelerinin kızlarının burada öğrenim yapma durumu var.

Soru- Sence işçi ailesi olarak gelenlerin burada işçi olmalarının nedenleri nedir?

Cevap- İşçi ailelerinin kızlarının işçi olmalarının nedenlerinden biri; ailelerinin Türkiye'deki ekonomik zorluklardan dolayı burada hayatlarını garantiye almak istemeleridir. Bu anlamda kızlarını da işçi yaptırmaktadırlar. Hatta işçi aileleri, kızlarını ya da oğullarını çalıştırmak için onların yaşlarını büyük göstermekte böylece onların da aileye gelir getirmelerini sağlamak istemektedirler.

Soru: Bu genç kızların üzerlerinde ne tip baskılar oluyor?

Cevap- Bu kesime dahil olan genç kızlar üzerinde ailenin feodal baskıları hüküm sürmektedir. Bu işçi aileleri genelde Türkiye'deki gelenek ve göreneklerini burada devam ettirmeye çalışmaktadırlar. Örneğin

kız belli bir süre sonra evlenecektir. Evlilik konusunda kız, esas olarak ailenin istediği birisiyle evlenmek durumundadır. Evleninceye kadarda aileye gelir sağlama-sı istenir. Diğer taraftan başlık parası geleneği burada da sürmektedir. Feodal ideolojinin etkisiyle bazı aileler kızlarını okula göndermemektedirler. "Kız okuyup ta ne olacak düşüncesine sahiptirler."

İşçi ailelerin kızlarının yüksek tahsil yapamamaları işçi olmalarının diğer bir nedeni de; yabancı oldukları için öğrenim olanaklarının oldukça kısıtlı olmasıdır. Bu da Batı Alman devletinin yabancılar üzerindeki baskılarından, ırkçı politikasından ileri gelmektedir.

Soru- Sen nasıl okuma olanağı buldun?
Cevap- Zorluklara rağmen gerek ailelerin zoruyla gerekse kendi çabasıyla ilerde yüksek öğrenim yapma olanağı sağlayan okullara gidebilen bir azınlık kesimden söz edebiliriz. Benim durumum bu azınlığın durumu içinde ele alınmalıdır.

Batı Almanya'ya 11 yaşında geldim. Geldiğimde tüm yabancı çocuklar gibi ilk defa dil problemiyle karşılaştım. Ailemin yardımı ve kendi çabamla yüksek tahsil yapma imkanı sağlayabilecek okula girebildim.

Soru- Ailenin semin üzerinde feodal baskısı söz konusu muydu?

Cevap- Ailemden feodal baskı gördüğüm söylenemez.

Soru- Devrimci düşüncelerle nasıl temasa geldin?

Cevap- Aslında ikili bir yaşantım vardı. Okulda Almanlarla birlikteydim, boş zamanlarımda ise ilerici Türkçe romanlar okuyordum. Bana ilerici düşünceleri ilk ve -ren ailem oldu denilebilir. Daha sonraları ilerici çevre içine girdim. Bu kültürel çalışmalar, folklor gibi faaliyetler aracılığı ile oldu.

Devrim sepmatim vardı ama genel anlamda ilerici idim ve beni bu çevreye bağlayan esas olarak ilerici atmosferdi. Siyasetler arasında ayırım yapabilecek durumda değildim. İlk zamanlar devrimciliği, arkaşlarla birlikte olmak, boş zamanlarımda değerlendirmek olarak anlıyordum. Bir de kültürel çalışmalara özel ilgilim beni bu çevreye çekiyordu. Zaman içerisinde arkaşların da yardımıyla bilinç seviyem yükseldi.

Soru- Ailenin feodal baskısı olmadığından bahsettin. Buna rağmen evlenirken herhangi bir zorlukla karşılaştın mı?

Cevap- Evlenmek istediğim kişiyi ben seçtim. Fakat ailem buna taraftar değildi. Ailemin benim evliliğim hakkında planları vardı. Burjuva kafa yapısından dolayı, ben okumuş olduğumdan, bana eş olarak çok daha tahsilli, maddi durumu iyi, geleceği garantili kişiler planlıyorlardı. Eş olarak seçtiğim kişiyi küçük görüyorlardı. Ve bana ailem onunla evlenmem için bir hayli baskı uyguladı. Fakat ben kendi vermiş olduğum kararı uyguladım ve onların hoşlanmadığı kişiyle evlendim.

Soru- Sence ailenin bu baskısı neden kaynaklanmaktaydı?

Cevap- Burjuva toplumunda genç kızlara evlenmeden önce yapılan bu tip baskılar geneldir. Evliliği ekonomik bir işbirliği olarak görmekten kaynaklanır. Bunun da esas geldiği yer özel mülkiyet düşüncesi -dir. Çoğu kez genç kızlar bu baskılara boyun eğmek zorunda kalırlar.

Soru- Sence evlilik konusunda devrimci düşünceler nasıldır?

Cevap- Görüşüme göre; devrimci düşünce evliliği bir ekonomik işbirliği olarak görmez. Evlilikler karşılıklı saygı ve sevgi temelinde olmalıdır. Maddi çıkarlar evlilikte rol oynamamalıdır. İki devrimcinin evliliğinde karı kocayı birbirine bağlayan çok sağlam bağlar vardır. Saygı ve sevginin yanında ikisini birbirine bağlayan asıl şey devrimci mücadele içinde birlik ve dayanışma içinde olmasıdır.

Soru- Fakat devrimci mücadele içinde aileler arasında tek tarafın, kadının ya da erkeğin devrimci mücadeleye katılması çok rastlanan bir durumdur. Sence böyle durumlarda ne tip sorunlar gündeme gelir?Ve bu sorunlar nasıl çözümlenmelidir?

Cevap- Bence ailedi devrimci mücadeleye katılanın görevi diğerini devrimci mücadeleye çekmektir. Ancak bu kolay bir iş değildir. Bu uzun sürebilir. Eğer evlilik devrimci mücadeleye katılan taraf için bir engel duruma gelirse o zaman aile içinde zorluklar çıkar. Bazı durumlarda devrimci mücadeleye katılmayan kişi, devrimci mücadeleye katılan tarafa baskı da uygulayabilir. Böyle durumlarda, eğer devrimci mücadeleye katılan taraf devrimci mücadeleyi ön plana çıkarıyorsa, ayrılmak en iyisidir. Açık ki; ayrılma meselesi de tarafların kendilerinin karar vermesi gereken bir meseledir.

★ ★ ★

VİZEYE KARŞI... Baştarafı 1. sayfada

lık temelinde halkları birbirine karşı kıskırtarak, kendi iktidarları için destek sağlamaya çalışmaktadır.

Hakim sınıfların boyalı basını, özellikle Avrupa'daki Türkiyeli'ler arasında ırkçılığı körüklemek için son dönemde yoğun bir şekilde vize sorununu dileme dolağı. Aslında batılı emperyalistlerin, Türkiye'deki hakim sınıflarla uyum içinde gerçekleştirdikleri 'vize'ye karşı hakim sınıfların boyalı basını sözde savaş açtı. Sözde diyoruz. Çünkü gerçekte, hakim sınıflar bugün çıkardıkları pasaport kanunu ile vizeyi zaten kendileri uygulamaktadır. Yani gerçekte vize Türkiye'deki hakim sınıfların da işine gelmektedir. Peki koparılan gürültü neden? Bunun sebebi, vize sorununun kullanılmaya uygun olması; halkın milliyetçi düşüncelerini körüklemeye uygun olmasıdır. Vize konusunda Hürriyet, Tercüman gibi gazeteler 'bütün dünya Türklerle düşmandır' 'bugün bize vize uygulanıyor' 'bizim kölelerimiz' vb. demagojilerle sorunları çarpıtmakta; vizeye karşı olma adına en adi ırkçılığı körüklemektedir. Bunlar Türklerin üstünlüğünü ispatlamak için en ilginç cambazlıklara baş vurmaktadır. Bunların en ilginçlerinden birini bir süredir Hürriyet yapıyor. Hakim sınıfların bu gazetesi, bir süreden beri Avrupa'da çeşitli profesyonel futbol takımlarında top oynayan Türkiyeli gençleri Türklerin üstünlüğünün sembolü olarak propaganda ediyor. Acizliğin bu kadarına diyecek bir şey yoktur. K.Esen

cunta

Yıl 1980 12 Eylül

Toplandılar emperyalist uşakları

Tekrar M.Kemal'in izinde...

Olduklarını duyurdular.

Evet it çakal sürüleri

En son çarenizdi bu

Yeni değil örneği Bolivya-Şili

İyi tanırız bizler sizi

Senelerdir ekmeğimizi göznrümüzü

Yine ağılattınız sizler kundakta bebemizi

Unutmayın boyun eğmedi HALKIMIZ size

AĞRI'da ZİLÂN da KOÇGİRİ de DERSİM de...

Sesleniyor haykırıyor EMEKCİ HALK

Ey it çakal sürüleri

CUNTA'nız da kurtaramayacak sizi

Başınıza yıkacağız bu DÜZENİNİZİ.

Gaziantep'ten MÜCADELE okuyucusu
K.Özgür

★

ATIF'DEN VE DERNEKLERDEN HABERLER

WIESBADEN

Wiesbaden'de yapılan faşist cuntaya, Batı Alman emperyalizminin ATİF'i yasakla ma çabasına karşı Aclık Grevine biri İran lı 3 kadın emekçi toplam yedi arkadaş ka- tıldı. Aclık Grevi Hessen bölgesinin baş- şehiri Wiesbaden'de geniş Alman ve yaban- cı kitlenin ilgisini çekti.

Y. Turan arkadaşımız Wiesbaden'de ceza evinde katıldı; ATİF başkanı arkadaş da greve katılanlar arasındaydı. Grevde plan lı bir şekilde, bütün Hessen eyaletinin en önemli şehirlerinde bir hafta boyunca çeşitli gösteri ve basın toplantıları ya- pıldı.

Birinci gün Darmstadt'ta masa açıldı; bildiri dağıtıldı. Devrimci marşlar söy- lendi.

İkinci gün Rüsselsheim'da masa açıldı; bildiri dağıtıldı. Rüsselsheim'ın merkezi yerinde folklor gösterisi yapıldı. Marş- lar söylendi. Aynı gün arkadaşımız H. Tu- ran'ın mahkemesi vardı. Mahkeme önünde an- kadaşımızın yurtdışı edilme kararı protes- to edildi. Basına bilgi verildi.

Üçüncü gün Wiesbaden'de şehir merkezi- ne pankart asıldı ve bildiri dağıtıldı. Marşlar söylendi. Türkçe ve Almanca konuş- malar yapıldı.

Dördüncü gün Frankfurt'ta masa açıldı; bildiri dağıtıldı. Almanca konuşma yapıldı.

Beşinci gün Wiesbaden'de enternasyo- nal dayanışma mesajları okundu. İranlı öğ- renciler (ÇİSNU Darmstadt) ve yine İran' da Kürt ulusundan öğrencilerin teşkilatı mesajları okundu.

Bütün grev boyunca akşamları seminer- ler verildi. Çevre şehirlerden gelen arka- daşlarla tartışıldı. Tiyatro yapıldı, marş- lar söylendi.

Aclık Grevinden sonra Hessen bölgesin- de ki ATİF derneklerinin katıldığı yürü- yüş Rüsselsheim'da yapıldı. Rüsselsheim' daki yürüyüşe yaklaşık olarak 300 kadar kitle katıldı. Yürüyüş şehrin en işlek merkezinden istasyona kadar sürdü. Yürüyüş dışımızdaki siyasetlerden 'Kawa'dan an- kadaşlar katıldı. Yürüyüş sonunda faşist cuntaya ve ATİF'in yasaklanması ile ilgili konuşmalar yapıldı. Devrim andı içilerek yürüyüş son buldu.

RÜSSELSHEIM YÜRÜYÜŞÜ

22.11.80 de Mainz-Kastel'de halk gece- si yapıldı. Bir kaç şehirde (Wiesbaden, Rüsselsheim, Bad Kremsbach ve Mainz'de) Fe- derasyonumuzun Dernek ve Komitelerinin yo- ğun çalışması sonucu geceye 800 ü aşkın kitle katıldı. Esas olarak olumlu olan ge- cede organizasyonun kendiliğindenci bir şe- kle yürünmesi bir olumsuzluktu. Ayrıca kül- türel alanda, saz ve sözle kitlelere yapı- lan devrim propagandasında şimdiye kadar tekrarlanan aynı kalıplar içinde kitlele- re hitap etmenin aşılması gerektiği; bu- nun için çaba sarfedilmesi gerektiği tes- bit edildi.

HALK GECEBİNDEN BİR GÖRÜNTÜ

DUISBURG

Duisburg Türkiyeli İşçiler Derneği 2.11.1980 tarihinde 29 Ekim "cumhuriyet- bayramı", Kemalizm ve cunta konusunda seminer verdi. Vermekteki amacımız hakim sınıfların ve özellikle faşist generel- lerin kendilerinin bugün kendilerinin Kemalizmin izinden yürüdüklerini ve "cumhuriyet bayramının" bu sene daha büyük önemi olduğunu ve ancak Türkiye'nin "anarşi"den kardeş kavgasından kurtulma- nın Kemalizmin izinden yürümekle yok ola- cağını o zaman "milletin bütünlüğü" büyük Türk devletinin şeref hayisiyeti, bütün- mezmeliğinin "saçlanacağını ve yegane yol- un bu olduğunu var güçleriyle propagandası yaptılar ve hala da yapıyorlar. Faşist cuntanın Atatürk ilkelerini savunmak, onu korumak için geldiklerini avaz avaz bağıra- rak halkımıza Kemalizmin radyolardan, ga- zetelerden yayın yaparak, sanki bu propa- ganda 57 yıl boyunca az yapılmış ta buna daha da hız verdiler. Biz Duisburg Türkiye li İşçiler Derneği olarak böyle bir dönemde Kemalizmin ne olduğunu "cumhur- iyet bayramı"nın halkımızın bayramı mı yoksa hakim sınıfların bayramı mı oldu- nu ve faşist cuntanın yüzünün ve ide- olojisinin ne olduğunu işçilere kavratmak, hakim sınıfların 57 yıl boyunca ne yaptık- larını ve Türk devletinin kimin devleti olduğunu açıklamak için bu semineri verdik. Seminerde Kemalizmin "kurtuluş savaşı" yıl- larında emperyalistlerle uzlaştığını ve emperyalizmin usayı olduğunu, kendisinin faşist ideolojiyi savunduğunu, il- kede faşizmin uygulayıcısı oldukları ortaya kondu. "Kurtuluş savaşı" yıllarında ülke- mizin sosyal-ekonomik yapısı sömürge yarı- sömürge, yarı-feodal olduğunu ve yapı "kurtuluş savaşı"ndan sonra yarı-sömürge

yarı-feodal yapıya bıraktığını ortaya kon- uldu ve Kemalistleri savaşa zorlayan şeyin de ülkenin sömürge, yarı-sömürge olmasın- dan dolayı idi. Çünkü ülke sömürge olarak kalırsa Kemalistlerin bundan bir çıkarı olmayıp hatta zararları olacak ve onlar o zaman emperyalizmin sömürsünden pay al- amıyacaktır. Çünkü emperyalistler direkt kendi elleriyle ülkeyi sömürecekler. O za- man komrador burjuvaziye ihtiyaçları ol- mayacaktır. Kemalistler de kendileri komra- dor burjuvzinin temsilcileri oldukları için kendilerinin de çıkarları suya düşe- cekti. İşte Kemalistleri savaşa sokan esas neden bu olduğu seminerde ortaya ko- ndu. Türkiye Cumhuriyeti Devletini 29 Ekim 1923'de kurarak halkımız üzerinde faşist baskılar uygulayıp, ve işçilerin köylülerin demokratik halk devrimi mücadelesinin önü- ne geçerek azgınca saldırıya girişmişler- dir.

29 Ekim 1923'den bu yana hakim sınıflar Atatürkçülük "cumhuriyetçilik" diyerek 57 yıl bu saltanatlarını sürdürmüşlerdir. 57 yıl boyunca çeşitli dönemler parlemen- to maskesi altında, çeşitli dönemlerde ise askeri cuntayla halkımız üzerinde faşist baskılar uygulamışlardır. Bu basın- dan heri faşist olduğunu, hakim sınıfların hepsi ister parlamentoyla olsun, isterse askeri cuntayla olsun aynı iplikten do- kundukları vurgulandı. Seminer verilmeden önce "seminere çağrı" başlığı altında bil- diri çıkartılarak kitleye dağıtılmıştır. Bildiride seminerin önemli, faşist cuntan- ın teşhiri yapılmıştır ve bu seminere bütün anti-faşist güçler davet edildi. Seminere yalnızca HK katıldı. HK'nın kat- ılması kitleye bir sürüriz oldu. Çünkü HK

Devamı 8. sayfada

BREMEN

Bremen'de, Bremen ve çevresi İşçi Daya- nışma Derneği tarafından cuntayı protesto eylemleri düzenlendi. Askeri faşist cuntaya karşı yürüyüş ve toplantı yapıldı. Çe- şitli gruplarla yapılan tartışmalardan sonra bir ortak bildiri çıkarıldı. 4500 civarında bildiri dağıtıldı. Yürüyüş için de afişleme yapıldı.

Yürüyüşden önce 10.10.80 tarihinde ya- pılan toplantıda Türkiye'de darbe olmadan önceki durum; cuntanın niteliği ve prati- ği üzerine tartışıldı. Ayrıca Bremen ve Batı Almanya'da faşistlerin faaliyetleri üzerine bilgi verildi.

11.10.80 tarihinde yapılan yürüyüşe; ortak bildiriye imza atmalarına rağmen Al- man gruplarından katılanlar azdı. Yürüyüş- se Halkın Kurtuluşu sempatizanları ile Devrimci Halkın Birliği siyasetinden bir kaç arkadaş katıldı. Yürüyüş boyunca Bre- men'de geniş ölçüde ATİF ve ATÖF'ün propa- gandası yapıldı, bildirileri dağıtıldı. Yürüyüş Bremen ve çevresi İşçi Dayanışma Birliğinden 100 ü aşkın kitle, ATİF ATÖF den 20 kadar kişi katıldı. Diğer siyaset- lerle birlikte 400 kadar kitle yürüdü.

Yürüyüş sonunda Bremen ve çevresi İşçi Dayanışma Derneği, Dömenhorst derneği (Hal- kın Kurtuluşu), ATİF ve ATÖF adına, PARTİ ZAN adına ve Devrimci Halkın Birliği adı- na konuşmalar yapıldı. Eylem esas olarak olumlu oldu.

Köln

NRW bölgesindeki aclık grevi ile yürüyüş Köln'de yapıldı. Aclık grevi boyunca binlerce bildiri dağıtımı, gazete ve dergi satışı, ayrıca Neumarkt meydanında Resim sergisi açılarak, Türkiye gerçeği ve Faşist Cunta'nın halkımıza neler getirdiği teşhir edilerek anlatılmaya çalışıldı. Bunun ya- nında yaygın olarak afişleme yapıldı. Aclık Grevi boyunca çeşitli seminerler ve seminerler sonunda tartışmalar düzenlendi. Aclık grevinin 2. ve 3. günü akşamında se- minerden evvel, daha önce burjuva basın- ında "kimsenin sahip çıkmadığı" vs safsata- larla anlatılan Orhan Bakır'ın cenaze- sinin kaldırıldığı, cenaze töreninin fil- mi Partizan Sempatizan'ları tarafından kitleye gösterildi. Filmi seyreden kitle, devrimcilerin en zor şartlarda dahi, se- hit düşen yoldaşlarına nasıl sahip çıktık- larını gördüler. Ayrıca aclık grevinin 4. gününde basın toplantısı düzenlendi. Aclık grevine çeşitli yerli, yabancı ilerici teşkilatlardan dayanışma mesajları geldi ve bunlar kitleye okundu. Aclık grevi son- unda 500 civarında kitleyle yürüyüş yapıldı. Yürüyüşün disiplinli bir şekilde son- bulması çok olumluydu. Ara miting konuşma- larından sonra, miting alanında da ATİF - TÖK/YD adına konuşma yapıldıktan sonra DHR taraftarları tarafından da bir konuş- ma yapıldı. Daha sonra devrim andı içi- lerek, düzenli olarak dağıldı.

Katip halkın canı yerde kalmaz kanı

KATİP YOLDAŞA

Halka düşman katilleri
Tanıdın sen Katip yoldaş.
MHP'li boz itleri
Korkuttun sen Katip yoldaş.

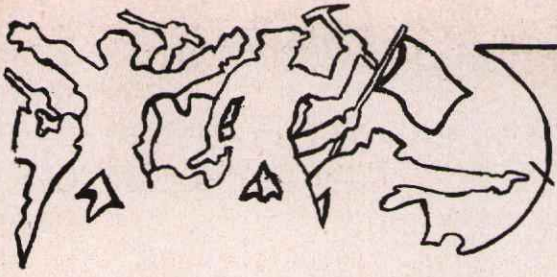
Yer aldın sen bu kavgada
Yürüdü ATİF safında
Demokratik kavgamızda
Vuruldu sen Katip yoldaş

Yirmi yedi bıçak darbe
Durmadan indirildi kalbe
Vurdular gizli kahpece
Tanıyordun Katip yoldaş

Bu yaramız derin yara
Geliyoruz sara sara
Faşist çember yara yara
Savaşın sen Katip yoldaş

Zafer bizim zaferimiz
ATİF safında yerimiz
Rençber dağlardan güneşiz
Doğuyoruz Katip yoldaş

**BATI-ALMAN EMPERYALİZMİNE VE TÜRK FAŞİST DEVLETİNİN FAŞİST SALDIRISINA
KARŞI AUGSBURG'DA TUTUKLU DEVRİMCİLERİ DESTEKLEYELİM
BAĞIŞ KAMPANYASINA KATILALIM**

DEVİRİMCİ SANAT

Okuyucularımızdan

Resim ve Şiirler

faşizmin sesine cevap

Faşizm konuşuyor Türkiye'de
bağıra bağıra,
Eli kanlı işkenceci faşist
Ali Elverdi paşanın ağzıyla
Eski general bozuntusu
ve yeni "millet vekili" kılığıyla
Yerli yabancı sermayenin
bu vekili
savuruyor beylik tehditlerini
korkunun verdiği telaşla.
"Daha kullanmadığımız silahlarımız var"
diyor.

"Tanklarımız,
Toplarımız,
Fantomlarımız,
Zırhlılarımız var
daha kullanmadığımız.
Durmazlarsa eğer,
ve kitlesel olarak üzerimize doğru
gelirlerse onlar
çeviririz ve veririz
kurşunu."

Durmayan
Ve durmayacak olan
yürüyen kitleler kimlerdir?
Kimdir bu düşman ilan edilenler?
Bu silahlarla tehdit edilenler
kimlerdir?

Bunlar:
Türkiye işçi sınıfı,
yoksul köylülerimiz,
esaret altındaki Kürt ulusu,
halkımızın yiğit gençliği
ve ezilen ve sömürülen tüm insanlarımızdır.
Kimin üzerine yürüyorlar?
Emperyalizmin ve ajanlarının üzerine.
Yani komprador patronların
ve toprak ağalarının,
yani tasmalı faşist köpeklerin
ve onların
baskı ve sömürülerinin aracı olan
DEVLETİN,
yani faşist diktatörlüğün üzerine.
Ali Elverdilerin, Faik Türümlerin,
Türkeşlerin, Demirellerin, Erbakanların,
Koçların, Sabancıların, Bozcıbaşların
ve diğerlerinin...
Ve apoletli, postalli ve kamçılı
Generallerin üzerine...

NEDEN?
Sömürüye ve zulme,
kendi topraklarında esir gibi yaşamaya,
yabancı ve iç pazarlarda köle gibi
satılmaya,
ve horlanıp aşağılanmaya
son vermek için...
Kendi kaderlerini kendi ellerine alıp
emperyalist esarete son vermek için.
Bu köhnemiş düzeni yıkmak,
faşizmi mezara gömmek için.
Ve kendi topraklarında

kendi emegi ve alınteriyle,
özgürce ve mutluluk içinde
bütün acılardan uzak,
onurlu ve insanca yaşamak için...
Bu dünyayı
kardeşlik ve mutluluk diyarı yapmak,
insanın insana kulluğuna
son vermek için...
Bundan korkan
ve karşı koyan
KİM?

Emperyalistler...
Yani Amerikan tekelleri,

Alman sermayedarları,
Nato'su ortak pazarı
Cia'sı ve diğerleri,
ve onların
Ülkemizdeki işbirlikçi bekçi köpekleri...
Yani bilumum ortakları,
sözcükleri
ve silahşörleri...

İtleri, MİT'leri, Kontr-gerilla,
cinayet şebekeleri...

Ve daha daha ötek'ler.
Yani
Yüreğini ve kafasını
Dolara ve Marka çevirmiş olan
bir avuç H A İ N L E R çetesi...
"Bu silahları" onlar
bugüne kadar hiç kullanmadılar mı?
Kullandılar...
Hem de bir çok defa!
Ve hâlâ da kullanmaktalar.
Peki
Ne elde ettiler bugüne kadar
döktükleri kanın sonucu?
Kocaman bir H İÇ !
Düşen her canın yerine
binlerce can fışkırdı
bu topraklardan.

Ve daha da kararlı ve korkusuz
dikildiler zalimlerin karşısına.
Kavga bayrağını düşürmeden elden
ve rengini
her seferinde daha da
kızılaştırarak
zafer burçlarını dikmeye
and içtiler
düşen yoldaşlarının başı ucunda.
Ve bu uğurda
her seferinde bir adım daha da
ileri çıkarak
sürdürüyorlar bu şanlı kavgalarını!...
Buna karşın
bugüne kadar elde ettikleri
sömürücü zalimlerin,
alınlarına silinmemek üzere
bিরer H A İ N damgası yemiş
olmalarıdır.

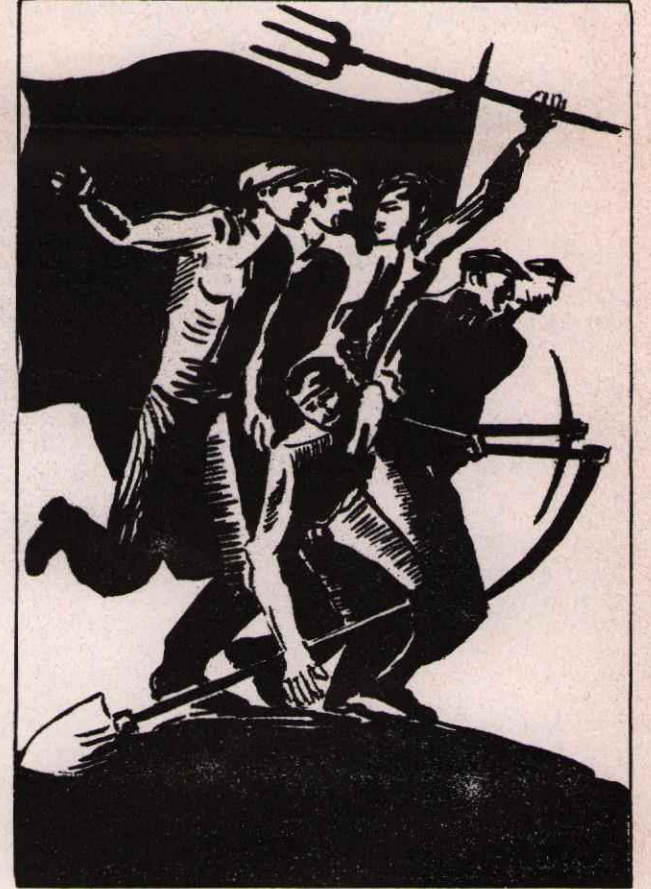
Ve HAINLER
her zaman
işgalcilerden daha iğrenç olurlar.
"Bu silahları" kullanmakla onlar

ne kazanacaklar bundan sonra?
Bundan sonra
elde edecekleri onların
Bu kan denizinde
boğulmak olacaktı!...

Onlar bilmiyorlar mı bunu?
Nasıl bilmezler?
Bildikleri ve gördükleri içindir ki,
ve bundan çok korktukları içindi ki,
bu denli vahşice saldırmakta
ve bu kadar çok
ve yüksek sesle bağırırmaktalar.
Fakat
yangın her tarafta baş gösterdi
bir kere,
ve faşistlerin şaşkınlığına
ve çılgınlığına rağmen
günden güne gelişip büyüyor
ve daha da büyüyecek,
ta ki onları yakıp kavuruncaya dek.
Bir ırmağın kaynağını kurutmak
nasıl olanaksızsa,
kaynağı mazlum halkımız olan
bu yangını söndürmekte olanaksızdır.
Korkunun ecele faydası yoktur.

Bağırıp çağırmakla ne değiştirilebilir ki?
Ve tarihin
hep ileriye doğru dönen çarkı
zorla geri çevirilemez.
Her şeyin bir başlangıcı
ve bir de sonu vardır.
Ve bu doğada olduğu gibi
toplumda da böyledir.
Ve nasıl ki,
kurtaramadıysa kendilerini
bundan önceki kanemiciler,
bunlar
ve bundan sonrakiler de
Kurtaramayacaklar paçalarını
bu kaçınılmaz sondan,
bu kahredici gerçekten.
Ve "bu silahları" üreten
ve hayatı yaratan insanlarımız,
milyonlarca can
hep birleşip
hep bir ağızdan
kavga ve özgürlük şarkılarını
daha da bir gür haykırarak,
ve kan kırmızı kavga bayrağını
birbirine davrederek,
ve H A İ N L E R İ N tehditlerine
papuç bırakmayarak,
ve onların "silahlarını"
kafalarında parçalayarak,
yıkacaklar bu köhnemiş düzeni.
Ve kuracaklar
kendi elleriyle
kendi dünyalarını,
ÖZGÜRCE
VE
HEP BERABER!...

Azad Can

kurtuluş

Yıllar varki sabana koşuyorum karımı
Kızımı koşmak için bekliyorum yarını
Ne bilinç verdim var ne de arka çıkardım
Karşı koyamıyorum el yiyor buğdaylarımı

Yılların ezilmişliği yüreğimde yanıyor
On'lar, yüzlerdi derken yüzbinler uyanıyor
Tek vücutta bir yumruk bir yürek oluyoruz
Uyanıyor tüm halklar dünya çalkalanıyor

Koşmam artık sabana kızlarımla karımı
Ben ektim ben biçirim altın başaklarımı
Bizleri sömürüpte buğdayları yiyenler
Yıkalım bu düzeni yesinler saplarını

İsyan ettim düzene elimde kızıl bayrak
Bir elimde silahım gözlerim çakmak çakmak
Anladım kurtuluşum halkımın kurtuluşu
Anladımki tek çare silahlanıp savaşmak
İngiltere'den bir
MÜCADELE okuyucusu

YURTDIŞINDA ASKERİ FAŞİST CUNTAYA KARŞI HAYKIRDIK VE HAYKIRACAĞIZ

Emekçi halkımız ve yurtsever devrimciler...

Hepimizin bildiği ve gördüğümüz gibi askeri faşist cunta 12 Eylül'de parlamen-toyu fes ederek yönetime el koydu. Faşist cunta bu planlı oyunlarını her geçen gün daha da yoğunlaştırmaktadır. Onların asıl amaçları çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının mücadelesini bastırmak; grev, boykot, miting vs. gibi eylemlerini kırmak -tır. Hakim sınıfların, yani patron-ağa devletinin itleri polisleri, mitleri, jan-darmaları sokak aralarında rasgele halka ve devrimcilere ateş edip katletmektedirler. Kamuoyuna da şöyle duyuruyorlar: a-narşist dur uyarısına uymadığı için açılan ateş sonunda vuruldu.

Patron-ağa devleti gün geçtikçe böylelikle çöküşe girmektedir. Gün mücadele, birlik günüdür. Halkımızın demokratik halk devrimi yolundaki mücadelesi gün geçtikçe kızgınlaşıyor; çünkü, hiçbir güç halkımızın Halk demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelesini durduramayacaktır. Bunun için; Türkiye halkının devrimci mücadelesini desteklemek için, biz Avusturya'daki ATİGF taraftarları olarak çeşitli eylemler yaptık ve bundan sonra da eylemlerimizi azimle yürüteceğiz. Viyana'da 3.11.80 pazartesi günü bir haftalık açlık grevine gidildi; ve başarıyla sonuçlandı. Açlık grevine katılanların sayısı 11 kişi idi. Propaganda ve ajitasyon geniş bir şekilde

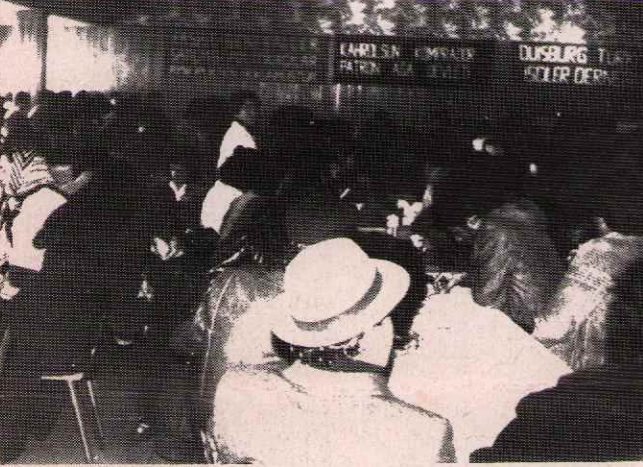
halkın yoğun bulunduğu yerlerde yapıldı. Bildiriler dağıtıldı, resim sergisi açıldı. Daha önce çeşitli siyasetler eylemde birlik propaganda ve ajitasyonda serbestlik ilkesi doğrultusunda mektupla toplantiya çağırıldılar. Toplantıya katılan siyasetler şunlardır: 'Dev-Yol', PARTİZAN, Halkın Kurtuluşu ve KAWA. Toplantıda eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik ilkesine 'Dev-Yol' karşı çıktı. Kendi lerinin ortak platform çıkaracaklarını söylediler. "Sosyal emperyalizm atılmayacak, eğer atarsanız zor kullanırız" dediler. "Nasıl zor kullanırsınız" diye sorduk "biz kovmasını biliriz" dediler. Halkın Kurtuluşu ve KAWA ilk önce kabul, sonra red ettiler. Halkın Kurtuluşu, siyasetinin temsilcisi Viyana'da olmadığı için Dernek olarak katılacaklarını, ama Halkın Kurtuluşu'nun pankartını taşıyacaklarını söylediler. Biz de "madem ki dernek adına katılacaksınız, derneğin pankartını taşıyın" dedik. Kabul etmediler ve eyleme katılmayacaklarını söylediler. KAWA ise "PARTİZAN eylem birliği içinde olduğu

için katılmıyoruz. PARTİZAN bize şövenist diyor. Bize özeleştirisini versin, katılırız. Yoksa katılmayız" dedi. 'Dev-Yol', Halkın Kurtuluşu ve KAWA'nın bu tavırlarına karşı ATİGF/KK ve PARTİZAN bu eylemi doğru buldukları için eylemi yapmaya karar alıp uyguladılar.

KAHROLSUN ASKERİ FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
KAHROLSUN EMPERYALİZM SOSYAL EMPERYALİZM!

Viyana'dan bir devrimci

DUISBURG Baştarafı 6. sayfada

bundan önce yapılan toplantılara ve seminerlere katılmadığını ve böyle şeylerden kaçtığı için bizim için de bir süröriz oldu. Ama bunlar seminere başından katılmadılar, seminerin varısında katıldılar ve kendi kitlesini de bu seminere getirmediler ve birkaç kişiyle katıldılar. Tartışmalarda söz alarak Kemalizmin anti-emperyalist, milli burjuva olduğunu, kısacası Türkiye Cumhuriyeti Devletinin 1929'dan sonra faşist olduğunu, kısacası bizim seminer yazısını dinlemeden eleştirmeye kalkıştılar. HK'nd Kemalilerin 1929'dan sonra faşist olmalarına rağmen CHP'nin halâ nasıl reformist olduğu soruldu (Çünkü 1923-1950 arası CHP iktidardaydı) HK'nın cevabı ise şu oldu: CHP'nin 1929'dan 1965'e kadar faşist, 1965'den sonra reformist olduğunu söylediler. Nasıl olur da bir parti 1929'dan 1965 senesine kadar komrador burjuvazi ve toprak ağalarının partisi olur, 1965'den sonra ise reformistlerin olur. İşte HK'nun "süper bilimsel" bir teorisi daha. Kısacası HK'nun bu görüşleri kitle içerisinde mahkum edilip yanlış görüşleri teşhir edildi. Seminerimize ozan ve folklör gösterileriyle daha da canlılık getirildi. Seminere 300 ün üzerinde kitle katıldı. Yıllardır kitlelere yoğun Türk şövenizmiyle eğitmelerine rağmen seminere geniş kitlelerin ilgisi gayet olumlu idi.

1/2/II/1980 TARİHİNDE DUISBURG'DA HDP'NİN 4. GENEL KURULU YAPILDI

"demokrasi"
Komrador patron ağa devletinin "maskesiy-le halkı kandıran kanadı, B. Alman emperyalizminin usafı CHP'nin Avrupa'daki uzantısı durumunda olan HDP'nin genel kurulu tek kelimeyle fiyaskoydu. "Umud" görünümlü halkı kandıran CHP'nin halk için de tecrit olmasına paralel olarak, HDP'nin de halk düşmanı politikasının halktan tecrit olduğu görünebilir haldeydi. Genel kurul delegeler ve dinleyicilerden oluşmaktaydı. Delegelerin hemen hepsinde seçilmiş Bürokrat tipli insanlardı. Dinleyiciler halktan kişiler ve bir kısım "aydınlar" ve "değerli" yazarlardan oluşuyordu. Bu genel kurulda kısaca "zetlersek sunlar" yapıldı. Bir bütün olarak komrador patron

-ağa devletini ve özel olarak da faşist cuntanın devrimciler tarafından teşhirini önlemek için dinleyiciler iyice arandı. Böylece kendilerinden başka düşünenlerinde propaganda imkânları da ellerinden alındı. Çevresindeki insanları yangından mal kaçırmak gibi kaçarak, paçayı kurtarmaya çalıştılar. -Kongre süresince delegeler dahil, hiç kimseye söz hakkı verilmiyor, hiç kimse herhangi bir konuyu tartışmıyordu. Sadece rapor okunup oylanıyordu. Dinleyicilerin varlığı, yokluğu hiç hesaba katılmıyordu. Tabii ki böyle bir genel kurula "demokratik" demek "halkçı" ve hele hele de "devrimci" demek elde değil doğrusu. -İşçilerin, köylülerin ve tüm ezilenlerin azılı düşman olan Kemalizm ve CHP'nin propagandasını yapmak, emperyalist devletlerin, bunların arasında özellikle B. Alman emperyalizminin Türkiye halkına karşı kursun olark kullanılacak olan komrador patron-ağa devlete verilen yardımlar büyük bir gurultuyla alkışlamak. -Devrimcilerin yürüttüğü mücadeleyi elden geldiğince karalamak. -B. Alman emperyalist devletinin bir kanadını oluşturan SPD'yi büyük bir coşkuyla desteklemek.

-Genel kurulda okunan yazılarda "ordunun yönetime el koymasına (faşist cunta denmiyor) dil ucuyla karşı çıkma görünümü altında parlamentonun geri getirilmesi savunulmaya çalışıldı. Aslında bu bir sahtekarlıktan başka birşey değildir. Düzeni temeliyle savunurken, "ordunun yönetime el koyması"na "karşı" olmak geri bilinçli kitleyi aldatmak ve "demokratik" görünebilmek için bilinçlice yapılan bir numaradır bu.

Bir bütün olarak değerlendirildiğinde, HDP'nin genel kurul emperyalizme usaklığın toplantısı, patron-ağa devletinin savunulmasıydı. Ve HDP'nin halk düşmanı politikasının Avrupa'da gerilediğinin ifadesiydi.

ZULÜM MUTLAK DURACAK Baştarafı 2. sayfada

alarak ve can bedeli bir mücadeleyi öngörerek çalıştım ve neticede yaka'andım. Asla pişman değilim. Bir gün sizin elinizden kurtulursam gene aynı şekilde çalışacağım" dedi. Başka bir diyeceği olmadığını söyledi ve birlikte tutulan işbu ifade zaptı, okunup imzalandı (21 Nisan 1973, TKP/M-L, TIKKO, TMLGB Davası, Klasör No 3, Dosya No 1, Sıra No 4).

Hakim sınıflar şunu iyi bilsinler ki; İbrahimleri, Orhan Bakırları, Zeki Şeritleri, Denizleri, Yusufuları, Hüseyinleri, Cemil Okaları, Ali Haydarları ve daha nice yiğitleri olan Türkiye halkının devrimci mücadelesi, faşist baskılarla, devrimcilerle karşı açılmış kitlesel davalarla durdurulamaz. Türkiye devrim mücadelesi tarihinde faşist hakim sınıflar tarafından mahkemelere çekilen devrimciler, komünistler bu mahkemelerde faşizmi yargılamışlardır. Bugün de böyle olacak ve devrimciler komünistler faşizmin mahkemelerini faşizmi yargılamak için bir platform olarak kullanacaklardır!

H. Bozkır

FRANSA PARIS

Türk devletinin polisiyle, sıkıyönetimiyle engellemeyediği Türkiye Halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini bastırmak için 12 Eylülde emperyalistlerin ve usaklarının işbirliğiyle is başına getirilen cuntanın protesto eylemleri, yurtdışında da, devrimciler tarafından yürütülmektedir. Halka "demokrasiyi yeniden yerleştireceğiz" diyerek gelen cuntanın devrimciler tarafından zaten başından beri bilinen gerçek yüzü, verdiği idam cezaları, gerçekleştirdiği infazlar, yasakladığı grevler, v.s. ile, halka azgınca saldırısıyla şimdiden su yüzüne çıkmış durumdadır. Ekonomik açıdan ezilenlerin değil, hakim sınıfların sorunlarını cevaplayacak olan bu faşist cunta halkın gücü karşısında dayanamayacaktır. Bu cuntanın gerçek yüzünün yurtdışındaki kamuoyuna açıklanması, yurtdışındaki devrimcilerin görevi dir. Devrimciler bu görevlerini yerine getirmek için çalışmaktadırlar. Biz F.T.E.D., F.T.Ö.B. ve F.T.İ.B. (Strasbourg) olarak Strasbourg'da yaptığımız yürüyüşle, protesto eylemlerini Fransada başlattık. Bunun devamı olarak Paris'te birincisi 19 Ekim 1980, Türkiye-lilere yönelik olan kapalı salon toplantılarını düzenledik. F.T.İ.Ö.B. (Ök) Fransa Türkiyeli İşçi ve Öğrenci Derneği (Örgütleme Komitesi) imzasıyla, Halkın Kurtuluşu sempatanlarıyla, eylem birliği temelinde yapmayı kararlaştırdığımız ve bir bütün olarak olumlu geçen, V.P. Proletaryanın Sesi, P.İ.P. Enternasyonal proletarya için adlı Fransız örgütlerin, P.P.S.P. Yurtdışındaki Yunanistanlı Genel Öğrenciler birliği adlı Yunanlı örgütün destekledikleri, diğer çeşitli örgütlerin mesajla destekledikleri bu iki mitingden ancak birincisi, yani Türkiyelilere yönelik olanı beraber yapılabiliştir. İkinci toplantıyı yapmadan çekilen arkadaşlar gerekçe olarak, kendilerini toplantıda eleştiri getirmemiz olarak göstermişlerdir.

Fransada teşhir eylemleri devam etmektedir. Yeni mücadelelere doğru,

Kahrolsun Faşist Cunta! Yaşasın Bağımsız Demokratik Türkiye!
Kahrolsun emperyalizm, sosyal emperyalizm ve her türlü gericiilik!
Yaşasın halkımızın demokrasi ve bağımsızlık mücadelesi!

F.T.E.D., F.T.Ö.B. (TÖK/YD)

HALKIN KURTULUŞU... Baştarafı 9. sayfada

faatlerinedir. Samimiyetle inandığınız devrim yolunda, kararlı ve emin adımlarla yürümek istiyorsanız, HK şeflerinin sahte karlıklarına, yalanlarına, iftiralarına karşı çıkın. Onların yaratmaya çalıştığı ATİF, Partizan düşmanlığının faşistlerin işine yaradığını vurgulayarak, bu siyasetlerin taraftarlarıyla sürekli tartışın. Oportunist şeflerin sizi bu tür tartışmalardan alıkoymak için, "muhatap almama" şeklindeki kibirli fakat siyasi mücadeleden kaçmanın bir aracı olan tavırlarını yerle bir edin. Gerçekleri araştıracağınız da revizyonizmin yüzünü daha açık olarak görebileceksiniz.

Demokratlar, devrimciler, tüm anti-faşistler,

Yazılarında, gazetelerinde ve konuşmalarında, bol bol birlik saksaganlığı yapan, ideolojik mücadelenin gerekliliğinden dem vuran, diğer siyasetleri "tekkacilik, bölücülük" vb. şekillerde suçlayan HK revizyonistlerinin gerçek yüzlerini tanıyalım ve çevremizde bulunan bu siyasetin tüm sempatanlarıyla ideolojik olarak tartışıp onları devrimci saflara kazanmaya çalışalım. Oportunizm ve revizyonizm esas olarak bu şekilde yenilgiye uğratılacaktır. Ve unutmayalım ki; oportunizm ve revizyonizm yenilgiye uğratılmadıkça devrim zafere ulaştırılamaz.

HALK GÜÇLERİNİN ÖNÜNDEKİ ENGELLERİ YIKALIM!

YAŞASIN HALK GÜÇLERİNİN BİRLİĞİ!

Düren ve Çevresi
ATİF sempatanları

IMPRESSUM: V.İ.S.D.P.: E. STRALUCKE
Neckarstr. 8-10 DARMSTADT

Banka Hesap Nr.: DEUTSCHE BANK
BERLİN

Zweigstelle 94 Konto Nr. 675 9950
Bankleitzahl 100 70000

Yazışma Adresi: 1 Berlin 36
Postfach 360171

Druck: CONTRAST Hauptstr. 159
1 Berlin 62

"HALKIN KURTULUŞU," REVİZYONİSTLERİNİN YÜZLERİNİ İYİ TANIYALIM

Aşağıda Düren'deki ATİF sempatizanların, Halkın Kurtuluşu'nun devrimcilere karşı dürtülmeyen tavırlarını teşhir eden bildiriyi olduğu gibi yayınlıyoruz :

Türkiye'nin çeşitli milliyetlerinden emekçi halkı, Düren'de oturan demokratlar devrimciler,

Geçtiğimiz günlerde Halkın Kurtuluşu (HK) revizyonistleri ile aramızda kendilerin provokasyonlarından kaynaklanan bir takım tatsız olaylar gelişmiştir. Bu olaylardan sonra HK revizyonistleri akla gelmedik o unlarla yalan, demagoji ve iftiralarla piyasada cirit atmaktadırlar. Anıttacaklarımız kendini "proleter devrimci" gösteren, devrimciler arasında dedikoducu luğu ile karalamacılığı ile ve iftiracılığı ile tanınan bu revizyonistlerin yüzlerini tanımayanlar için önemli olacaktır. Bunların gerçek suratlarının tanınabilmesi için somut bir takım olayların anlatılması zoruyla bir görev olarak karşımıza çıkmaktadır.

Demokratlar, devrimciler, Bizler, bundan bir süre önce Düren'de örgütlü bir şekilde çalışmalara başlamış olan ATİF sempatizanlarıyız. HK revizyonistleri ise bir yıla yakın bir zamandan bu yana Düren derneğinin içinde tekkeci ve darbeci anlayışlarla barınmaktadırlar. Bizim Düren'deki faaliyetlerimiz sonucu kısa zamanda saflarımız genişlemeye, devrimci görüşlerimiz yayılmaya başlayınca bundan rahatsız olan HK oportunistleri "ATİF liler, Partizan cılar bölücülük yapıyorlar, derneği bölmeğe çalışıyorlar, ayrı bir dernek kuracaklar, vb. "şeklinde yaygara koparmaya başladılar.

Şimdi biz nasıl "bölücülük" yapıyoruz ona bakalım. Düren'de 30 Ağustos 1980 de Bir halk gecesi düzenledik. Bu geceyi düzenlemekteki amacımız Düren'deki emekçilerin birliğini sağlamak, onlara devrimci halk kültürünün ve devrimin propagandasını yapmak. Ayrıca HK revizyonistleri de dernek kitlesinin geri bilinçli olmasından yararlanarak bir çok eylemde dernek kitlesini kendi kuyruklarına takmışlardı. (Hagen ve Bielefeld yürüyüşlerinde olduğu gibi) Böylece HK revizyonistlerinin gurupçu ve tekkeci tavırlarına kendi pratikleri ile şahit olan dernek kitlesi onların bu ve benzeri tavırlarından dolayı dernekte ten soğumuşlardı. Geceyi düzenlemekteki amaçlarımızdan biri de bu revizyonistlerin hatalarından dolayı tüm devrimcilere karşı güvensizlik duyan kitleleri tekrardan derneğe kazanmak ve dolayısıyla devrimci mücadeleye hizmet etmektir. Düren'de yaşayan tüm devrimci ve demokratların hatırlayacağı gibi HK oportunistleri o zamanda "ATİF bölücülük yapıyor. Partizan bölücülük yapıyor" diye yaygara koparmış gericiyle aynı seviyeye düşerek etkileyebildikleri çevrede gecenin anti-propagandasını yapmışlardı. Fakat tüm çabalarına rağmen gerici ellerine ulaşamamışlardı. Geceye 400 e yakın emekçinin katılması HK revizyonistlerinin yaptığı anti-propagandanın sökmeyeceğini açık ifadesiydi. Tüm bu olup bitenler HK revizyonistlerini daha da rahatsız ediyordu.

Şimdi tüm demokratlara, devrimcilere, yurtseverlere soruyoruz: Yukarıda ki aca-

belirttiğimiz gibi dernekten soğumuş olan devrimci, demokrat ve ATİF sempatizanlarını derneğe üye yapmaya çalışmak bölücülük müdür? Bunlara yapmak tekkecilik midir? Bizce bunların bölücülükle de, tekkecilikle de hiç bir ilgisi yoktur. Aksine bunları yapmamak sorumsuzluktur. Onun ötesinde yapılan bu devrimci çalışmaları engellemeye/kalkışmakta gurupçuluğun kendisidir. ATİF i ve Partizan'ı tanıyanlar "bölücü - lükleri" ile değil sıcak sınıf mücadelesindeki tutarlı tavırlarıyla tanınırlar. Bizim Düren'de örgütlü çalışma yürütmemizden en fazla faşistler rahatsız olmakta - dırlar. HK'nun devrimcilere çamur atması da en fazla karşı-devrimcilerin işine yaramaktadır. Diğer taraftan HK oportunistleri "koltuklarını" kaybetmeme sevdasıyla bizim üye yapmaya çalıştığımız kişileri çeşitli bahanelerle üye yapmamaya çalıştılar. Genel Kurula üç hafta kala da üye yapmakla görevli iki-üç kişiyi üye yapmamak için girecek delik aradılar. (Tabii kendi adamlarını üye etmek ve bir takım bilinçsiz kitleyi de bize karşı kıskırtmak için kapı kapı dolasmaktan, Kerpen'den ve Bergheim'dan adam toplamaktan çekinmediler.)

İşte HK'nun yırtına yırtına "ATİF liler, Partizan cılar bölücülük yapıyor" dedikleri ve yaptıkları şeyler böyleydi. Bu rada herkesin anlayacağı gibi HK'nun yapmak istediği Düren'deki derneği kendi tek keleri haline getirmektir. Bugün de aynı anlayışlarını hayata geçirmek için var olan derneği feshetme ve yerine diğer devrimci demokratları içinde barındırmayacak olan bir tekke kurma çabasına girişmişlerdir. Bizim başından beri tavrımız derneğin şu veya bu siyasetin malı olamayacağı herkesin malı olması gerektiği (tabii ki devrimci ve demokratların) şeklindeki doğru siyasetimizi uygulamaya çalışmak olmuştur. Onlar ise derneği kendi babalarının malıymış gibi görerek kimsenin sesinin çıkmasını istemiyorlardı. Dernekte kendi borularını öttürmeye çalışıyorlardı.

Bütün bunlardan sonra 12.10.1980 Pazar günü 3.Olağanüstü Genel Kurul toplantısı yapıldı. Biz Genel Kurul öncesi HK'luları sürekli olarak uyardık. Dürtü davranmalarını, arkadaşlarımızı üye yapmalarını istedik. Onlar ise üye yapmadılar. Üye yaparlarsa tahtlarının elden gideceğinden korkuyorlardı. Bizim Genel Kuruldaki tavrımız arkadaşlarımızın üye olmalarını sağlamak ve seçimlere katılmak, üye yapmadıkları takdirde Genel Kurulu terketmek ve HK'nun yüzünü teşhir etmektir. Çünkü seçimlere liste usulü gireceklerinden katılmamıza gerek kalmıyordu. Bizim bu tavrımızı Devrimci Halkın Birliği'nden (DHB) arkadaşlar desteklediler.

Genel Kurul sırasında HK oportunistleri dernek tüzüğüne tamamen ters hareket ederek, tüzüğü dernek üyelerinden bile saklamaya çalışıyorlardı. Bizim almanca dan türkçeye tercüme ettirdiğimiz tüzüğü bin bir güçle kitleye okuttuk. Ve kendilerinden bu tüzüğe uygun davranmalarını istedik. Diğer taraftan yapılan Genel Kurulun Düren'deki Türkiyeliler İşçiler Derneğinin Genel Kurulu olduğunu, bu anlamda da oy hakkına sahip olmaları gereken kişile-

rin Düren'deki kişiler olduğunu söyleyerek bunların belli edilmesini istedik. HK oportunistleri bizim bu isteklerimizi de meşhur "bölücülük" yaptığımız iddiasıyla geçiştirmeye çalıştılar. Ve darbeci anlayışlarla her istediklerini ve yapmak istediklerini kabul ettirmeye çalıştılar. Biz (DHB liler de dahil olmak üzere bu yapılanların demokratik olmadığını, demokratik yöntemlerle yapılmayan bir seçimde de ha fazla kalamayacağımız gerekçesiyle salonu terketmeye hazırlanırken HK'nun hazzırladığı provokasyon hareketlerine kapılan bizim ve kendilerinin geri bilinçli sempatizanları arasında yumruklasmalarla birlikte olay oldukça büyüdü, hatta yaralanmalar da oldu.

Meselenin bilincinde olan biz ise olayı yatıştırmaya çalıştık. Çünkü böylesi bir olayın devrimci mücadeleye katkısı olmadığı aksine ona zarar verdiği açıktı. Oportunizmi mücadele bu dönemde ideolojik olmalıydı. İdeolojik mücadelenin gerekliliğini ve yöntemlerini kavramayan bir dizin arkadaş oportunistlerin dedikodu ekmeğine yağ sürerek Genel Kuruldan sonra hatalı tavır takındılar. Ve bu arkadaşlar, bugün bu hatalarının farkında olup, pratikte aynı hataya düşmeyeceklerini söylemektedirler. HK revizyonistleri bu üçüncü olaydan ders çıkaracaklarına "bıçak, zincir kullandılar" vb. gibi geleneksel yalanlarıyla dedikoduya başladılar. Bu da yetmezmiş gibi aramızdaki ideolojik ayrılıkları Tunceli-Çorum düşmanlığı şeklinde körükleyerek, feodal bölgeci bir siyaset sürdürdüler. Biz ise olaydan sonra olaya karışan arkadaşları yaptıkları hatalar üzerine ikna etmeye çalışarak, halk saflarında yanlış görüşlerin karşılıklı eleştirisi ve ikna temeli üzerinde düzeltileceğini belirttik.

Olayın hemen arkasından bu iftiracılar "ATİF ve Partizan cılar bize saldırdı, bizi dövüyorlar, hergün bizi dövmek için ta - kip ediyorlar, kovalıyorlar" şeklinde yaygarayı bastılar. Yine "ATİF ve Partizanla aynı masaya oturmayacağız, yeni bir dernek açıp bunları (yani bizi) almayacağız." dediler. Hatta bir iki arkadaşımızı da "ajan" ilan etmeye kadar işi vardırıdılar.

Demokratlar, devrimciler, Olay satırı satırına böyle cereyan etmiştir. Biz olayın hemen ertesinde açıkça belirttiğimiz gibi Genel Kurulda olan kaygayı olumlu bulmuyoruz, fakat şunu da vurguluyoruz ki; bu olayın ortamını hazırlayan ve bu anlamda da sorumlusu HK'nun oportunist şefleridir. Biz ATİF sempatizanları HK'nun bu yaptıklarından kesinlikle yalınlığa kapılmayacağız. Çünkü böyle bir dönemde yalınlığa kapılmak, Düren'de devrimci mücadeleyi değil oportünizmi güçlendirecek ve ona hizmet edecektir. İşte biz buna mücadele etmeyeceğiz. Doğru ve haklı mücadelemizi sonuna kadar sürdüreceğiz. Halk güçlerinin birliğini engelleme yolundaki HK'nun tavrını teşhir edeceğiz.

Halkın Kurtuluşu'nun tabanındaki dürtüst devrimciler!

Şefler sizi aldatıyorlar, onların gittikleri yolun sonu karanlıktır. Bu karanlık yolu terketmeniz ve onları bu yolda yalnız bırakmanız halkın ve devrimin men-

Devamı 8. sayfada

Demokrat bir işçiyi pencereden atma tehditi yapan DEV-YOL'ULAR KİME HİZMET EDİYOR?

Wiesbaden'de 'Dev-Yol' derneğine giden yaşlı demokrat tartışma sonucu pencereden atılmakla tehdit edildi.

'Dev-Yol'un vermiş olduğu seminerde ATİF'in eylem birliği eleştirildi; Frankfurt'ta yapılan yürüyüşten 'Dev-Yol'un haberi olmadığı; ATİF'in devrimcilerin eylem birliği gibi bir sorunu olmadığı; aslında ATİF'in bu konuda da bozgunculuk yaptığı ileri sürülüyor. Derneğimiz üyesi ATİF sempatizanı yaşlı demokrat söz alarak ATİF'e gelen saldırılar hakkında kişisel görüşünü belirtiyor, seminer veren arkadaşın yalan şeyler getirdiğini; esas olarak Faşist Cuntaya karşı yürüyüş bildirisinin her tarafta dağıtıldığını ve bildiride bütün devrimcilere çağrı yapıldığını belirtiyor. Önce, bu yaşlı demokratın ATİF'liler tarafından gönderilmiş olduğunu ve esas amacının ajanlık yapmak olduğunu ileri sürüyorlar, daha sonra daha fazla konuşmaması söyleniyor. Seminer yapan unsur bir örnek vererek "çok gezen çok pislik yer" diyerek üyemize dolaylı olarak hakaret ediyor. Tartışma siyasi bir havadan dedikoduya bürünüyor. 'Dev-Yol'dan seminer veren kişi "tutun şunu dışarıya atın" diye emir yağıdırıyor; daha sonra eğer ken diliginden çıkmazsa pencereden dışarıya atılmakla tehdit ediliyor.

Arkadaşlar!

Halk sınıf ve tabakaları arasında gördüğümüz siyasetler arasındaki bu çirkin olay elbetteki bizi sevindirmez. Biz bir işçinin demokratın saldırıya uğraması, hem de kendine devrimciymiş diyen bir siyaset tarafından saldırıya uğraması karşısında suacak değiliz. Bol bol birlikten dem vur - ran küçük burjuva oportünist baylar kendilerine gelen eleştiri karşısında kendilerinden geçmeleri, tehditler yağdırmaları, hakaret etmeleri ile ne derece devrimcilerin birliğinden yans olduklarını ortaya koyuyorlar.

Dev-Yol'uların derneğimize ve devrimcilere karşı sorumsuz davranışları burada ilk defa olmadı. ATİF sempatizanlarına bundan evvelde bir çok örneklerini verebileceğimiz sorumsuz düşmanca davranışlarda bulundular. Duvarlara yazılan devrimci sloganlardan bizi sorumlu tuttular; polise bildirmekle tehdit ettiler. Bir fabrika önüne yazılan devrimci bir slogandan en çok 'Dev-Yol'cular rahatsız oldular. Belirli sempatizan arkadaşların evlerini tek tek gezerek, onları yazmış varsayarak polise bildirmekle tehdit ettiler. Bu olaydan hemen sonra aynı arkadaşların ev-

leri polis tarafından arandı.

Bu son olay da şunu açıkça gösteriyor ki, küçük burjuva siyasetlerin halka karşı bir sorumlulukları yoktur. Bizler şunun bilincindeyiz: bu sorumsuz davranışlarınız sizin siyasetinizde yatmaktadır. Sizin korkunuzu da iyi biliyoruz. Korkmakta haklısınız, çünkü ATİF'in doğru siyasetinin yayıldığı yerde sizin küçük burjuva siyasetiniz tutunamayacaktır.

Ne faşistlerin, ne Rus sosyal emperyalizminin sosyalist maskeli sosyal faşist uşaklarının Yabancılar meclisindeki saldırıları; ne de halk düşmanı Aydınlik'cının derneğimizi illegal bir örgütle aynılaştıran polis ifadeleri Wiesbaden'de mücadelemizi engelleyemedi. Her geçen gün kitlelerle daha fazla kenetleşerek mücadelemizi sürdürüyoruz. Bunun önünde siz 'Dev-YOL'cularda duramayacaksınız. Siyasi acizliğiniz sizi devrimcilere saldırmaya, dedikoduya, tehdite götürdü. Bu kötü bir şeydir. Sizleri halka karşı sorumlu olmaya, özeleştiri vermeye çağırıyoruz.

Wiesbaden'den bir
MÜCADELE okuyucusu

Trappenkamp

Türkiye'deki faşizm 12 Eylül 1980 de tamamen suratındaki maskayı kaldırarak Kemalizmin büyük ve kararlı savunucusu Kenan Evren yönetimindeki cunta bilindiği gibi idareyi ele aldı. Ve derhal ilk işi bütün Türkiye'de sıkı arama tarama yapmak oldu. Bu anda radyo ve televizyon aracılığıyla Türk halkına açıklama yaparak ordunun buna mecbur olduğunu söylüyor du. Oyssa ki hedef belliydi. Türkiye genelinde gelişmekte olan Demokratik halk devrimi yolunda ki mücadelesini yok etmek Atatürk ilkelerini benimsetmekti. Çünkü Türkiye halkı Kemalist hareketi kurtuluş savaşında pratikte yaşamış, Türkiye'yi yarı sömürge yarı feodal olarak İngiliz ve Fransız emperyalistlerine peşkeş çeken Mustafa Kemal'i iyi tanımıştı. Bu adamın artık sevilmediğinin inancına varan Evren paşa diplomalarını alan Harp Okulu öğrencilerine hitaben yaptığı konuşmada Atatürk ilkelerine sahip çıkmalarını ve bu ilkeleri savunmalarını bizzat öneriyordu. Yine Diyarbakır askeri tatbikatında aynı cıllalı sözlerle halka çürümekte olan Atatürkçülüğü tıpkı bir Çin devrimi veya Lenin önderliğindeki Rusya devrimi gibi göstererek benimsetmek arzusunda idi. 1923 de İstanbul Milletler arası İşçi Birliğini kapatan, TKP'nin kurucusu M. Suphi ve yoldaşlarını katleden, 1925 de İstiklal mahkemelerini kuran, 1927 de Adana/Nusaybin'de greve giden demiryolu işçilerini kurşuna dizdiren, Dersim'de 60.000 Kürt köylüsünü katlettiren Kemalistler değilmiş gibi, bunlara hiç dikkat çekmiyordu. Çekmez efendim; çünkü kendisinde Kemalizmi savunmaktadır ve aynı amaç peşindedir. Amerika ve Avrupa emperyalizmine, NATO'ya göbekten bağlı olduklarını dünya kamuoyuna açıklıyor ve diyor ki, Türkiye'de hakim sınıflara yönelik devrimci mücadele -

nin kökünü yok etmeden, başlattığımız açık ve seçik bu faşist hareketten asla geri çekilmeyeceğiz. Evet çekilmezler, çünkü Kemalistlerin eksiklerini tamamlamaya kararlıdırlar. Örneğin: sendikaları kapatmak, sıkıyönetimi devam ettirmek, devrimcileri idam sehpalarına çekmek, işkencehanelere atmak ve çıkarları doğrultusunda Anayasa hazırlamak vs. Yine bu arada görevlerinin tek yanlı olmadığını radyo, televizyon ve çeşitli yayın organları ile hem sola hem de sağa karşı olduklarını halka açıklamaktadırlar. Oyssa ki bunlar şimdiye kadar bir devrimcinin yanısıra bir faşist asımlardır. Halktan tepki gelmemesi için bir veya bir kaç tane kendi adamlarını asmaları kaçınılmazdır. Bunun gerisinde yakalanan, vurulan, işkence gören yine devrimci ve demokratlardır. Barınca bizlere yönelik bu faşizmi teşhir edelim. Kısacası 12 Eylül 1980 den bu yana Türkiye'de fabrika ve üniversite kapılarında işçi ve talebelerin yasal hakları olan herhangi bir eylemi tam anında bastırabilmek için faşizmin panzerleri nöbet tutmaktadır. Ve halka şöyle der gibi bir halleri vardır: Görüyorsunuz biz kimseyi vurdurmuyoruz. Biz var oldukça komünistler yaşayamaz. Halbuki devrimci, demokrat ve ilerici kitleleri kendi güvenliklerini sağlayan ordusuyla, polisiyle, MİT'iyile, Kontr-gerilla'sı denen faşist güçleri ile öldürmekte, işkence etmektedirler. Ölüm, işkence ve hapis nasıl ki Kemalizm den bu yana bizleri yıldırmasaydı, Kemalizmin takipçileri faşist generallerin baskılarında bizleri yıldıramayacaktır, yıldıramaz.

Trappen Kamp'tan bir MÜCADELE okuyucusu

BİR DEĞERLENDİRME

Köln İşçi Derneğinin açlık grevi eylemlerini değerlendiren yazısını yayınlıyor -

Bizler bundan bir süre önce 13 ile 18 Ekim tarihleri arasında Türkiye'deki askeri faşist cuntayı, buna bağlı olarak Batı Alman emperyalizminin, Türkiye yardımı nı ve Batı Almanya'da, Batı Berlin'de Türkiye'ye ileriye teşkilatları özellikle de somut olarak ATİF üzerindeki saldırılarının teşhir ve protesto etmek için, çeşitli yerlerde açlık grevleri ve grevlerin sonunda yürüyüşler şeklinde siyasi kampanyalar düzenledik.

Şimdi bizlere düşen görev, kendimizi daha ileriye götürebilmek ve tecrübelerimizi arttırabilmek için bu kampanyaları değerlendirmek, hatalarımızı ve eksiklerimizi, olumlu yanlarımızı bulup çıkarmaktır.

Önce kampanyaları değerlendirmek için önümüze bir perspektif koymak zorundayız. Dolayısıyla siyasi kampanyalar hakkında kısa ve öz bir açıklama yapalım.

Siyasi kampanyalar nedir?

Siyasi kampanyalar, kitle mücadelelerinin en önemli biçimlerinden ve araçlarından biridir. Ancak somut koşulların an hassas, en ayrıntılı ve en derinlemesine bir değerlendirilmesi sonucunda ortaya atılacak siyasi kampanyalar sayesinde kitleler pasifizmden kurtarılıp siyasi yaşamın içine çekilebilir, halkın en temel ekonomik ve demokratik talepleri, hakları kazanılabilir ve savunulabilir, devrimin düşmanları, halkın kendi tecrübeleriyle teşhir ve tecrit edilir., kitlelerin kendiliğinden gelişen hareketleri siyasi iktidar kavgasına hizmet eder hale sokulabilir ve proletaryanın en ileri kesimi ile kaynaşması sağlanabilir.

Siyasi kampanyaların muhtevasını belirlerken sağ ve sol hatalara düşmekten kaçınılmalıdır.

Sol hata, kendini kitlelerin mevcut taleplerini göz önüne almama, kitlelerin siyasi tecrübelerine boş verme şeklinde kendini gösterir. O zaman siyasi kampanyanın muhtevası proletaryanın en ileri kesimine hizmet eden bir şekle dönüşecek ve kitleleri harekete geçirecek yerde, ondan koparak tecrit olacak ve kendi kendine döven bir lafazan dere esine düşecektir.

Sağ hata ise, kendini kitlelerin kendi siyasi tecrübelerini göz önüne almayarak, kitle kuyrukçuluğuna ve ekonomizme düşme şeklinde gösterir. Kitlelerin ekonomik demokratik haklarına sahip çıkma meselesi, siyasi hedeften soyutlanırsa ve kitlelerin talep ve haklarını, siyasi iktidar mücadelesine hizmet etmesi için de gilde, salt bu talep ve hakların kazanılması perspektifiyle yaklaşılsa, yürütülen siyasi kampanyalar, kitle kuyrukçuluğunun

ötesine gitmeyecektir. Ve ekonomizmin baştağına saplanacaktır. Devrimciler bu hatalara karşı her zaman uyanık olmalıdır.

Ayrıca siyasi kampanyalar yürütülürken şunlara dikkat edilmesi gerekir.

Birincisi: Siyasi kampanyalar için en geniş ajitasyon ve propaganda araçları seferber edilmelidir. Kampanyanın saptanmış sloganları ve taleplerini en geniş kitleye kavratmak için her imkandan yararlanmalıdır.

İkincisi: Siyasi kampanyaların sloganları ve araçları, devrimcilerin gücünü aşmamalıdır. Aksi takdirde haklı talepler uğruna harekete geçen kitlelerin eylemi hakim sınıflar tarafından devrimcileri tecrit etme yönünde saptırılabilir ve kendilerinin lehine kaldırarak olarak kullanılabilir.

Üçüncüsü: Bir siyasi kampanyada ileri sürülen sloganların içeriği, kampanyanın ilerlemesi ile birlikte daha ileriye gidebilmelidir ve böyle bir esnekliğe sahip olmalıdır.

Dördüncüsü: Bir siyasi kampanya en geniş kitleleri seferber etmeye çalışmalı, bu yönde bitmez tükenmez bir enerji harcamalıdır. En geniş kitleleri seferber etmek ise devrimci ve yurtsever demokrat siyasi akım ve kişilerle bir çok noktada eylem birliğine gitme şeklinde olacaktır.

Şimdi bu açıklamalar ışığında yürüttüğümüz siyasi kampanyaları değerlendirmeye çalışalım.

Siyasi açıdan eylemlerimizi; Türkiye'de faşist cuntaya karşı, ATİF'i yasaklama çabalarına karşı, Tutuklu ATİF üyelerinin serbest bırakılması için, mücadele sloganları altında yürüttük.

Yürüttüğümüz açlık grevinin siyasi muhtevası, faşist cuntaya karşı mücadeleyi, Batı Alman emperyalizminin, Türkiye yardımı nı ve ATİF üzerindeki saldırılarını teşhiri ile ilişkisini doğru ele alma ve kavranması açısından gerçekten yerinde ve doğrudur. Başka deyişle mücadeleimiz faşizmi ve emperyalizmi hedefliyordu. Ancak doğru hedefleri seçerken mücadele araçlarını ve yöntemlerini doğru ele almak zorundayız. Bu açıdan açlık grevi boyunca verilen seminerleri ele alırsak, seminerlerin eylemlerimizin muhtevasından uzak olduğunu ve gelişigüzel seçildiğini görürüz. Eylemle ilişkisi doğru kurulsaydı sadece faşizm semineri yerinde bir seminer olacaktı. Ne varki; bu seminerin de yeterince hazırlanmadan verilmesi, mücadeleimizin muhtevasına katkısı çok sığ oldu. Sanki seminer olsun diye seminerler hazırlanmış gibi halimiz vardı. Seminerleri seçerken mücadelenin hedefiyle ilişkisini doğru kurmak zorundayız. Bizler esas olarak eylemin muhtevası içinde kalmalı, se-

NÜRNBERG

Gazetemizden, Mao Zedung'un 4. Ölüm yıldönümünde anılmadığı için özeleştiriyen bir MÜCADELE okuyucusunun yazısını ve bu konuda MÜCADELE Yazı Kurulunun görüşünü yayınlıyoruz.

"Arkadaşlar, Bilindiği gibi 9 Eylül 1980 Çin ve Dünya proletaryasının ve ezilen halklarının yüce önderi, büyük Marksist-Leninist usta Mao Zedung'un 4. ölüm yıldönümüdür.

Mao Zedung yoldaş, Marksizm-Leninizm'in evrensel ilkelerini Çin'in somut pratiğine geçirerek, Çin'de emperyalizmi ve onun usakları komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının feodal-faşist diktatörlüğünü yıkarak, bağımsız ve demokratik yeni Çin'i yaratmış; giderek sosyalizmi inşa etmiş, Kruscev ve Tito revizyonizmine ağır darbeler indirmiş, bu mücadelede Dünya Komünist Hareketine önderlik etmiş, ÇKP içindeki her türden sapmalara karşı, kararlı ve örnek bir mücadele vererek, ÇKP içinde Marksizm-Leninizm'in zaferini sağlamış, ÇHC'de sosyalizm şartlarında Büyük Proleter Kültür Devrimini zaferine ulaştırmış, aynı zamanda Dünya Komünist Hareketi ne bu konuda da önderlik etmiş, sömürge yarı-sömürge ülkelerdeki halkın tek kurtuluş yolu olan Halk Savaşı'nın strateji ve taktiklerini ortaya atmış, aynı zamanda Çin'in devrimci pratiğiyle bu strateji ve taktiklerin doğruluğunu kanıtlayarak Marksizm-Leninizm'e önemli ölçüde katkılarla bulunmuş, Marksist-Leninist bir ustadır.

MÜCADELE dergisi, Mao Zedung'u büyük bir Marksist-Leninist olarak görmesine rağmen, ölüm yıldönümünde, onu ne anmakta ne de bu konuda tavrı takınmamaktadır. Ölüm yıldönümünde onu anmamak, onu savunmamak demektir. Ya da sözde savunmaktır. MÜCADELE dergisinin bir okuyucusu olarak, bu tavrınızı açık olarak eleştiriyor, bu konuda tüm MÜCADELE okuyucularına samimiyetle ve açık yüreklilikle özeleştiriyi yapmanızı tek doğru ve olumlu bir yöntem olacağını belirtirim. Hataların düzeltilmesi umuduyla...

Selamlar YAŞASIN MARKS, ENGELS, LENİN, STALİN ve MAO ZEDUNG YOLDAŞIN İŞİKLİ YOLU! YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM! MAO ZEDUNG SAVUNULMADAN MARKSİZM-LENİNİZM SAVUNULAMAZ! "

17 Kasım 1980

Nürnberg ve Çevresi Türkiye İşçi-Gençlik Derneğinden bir MÜCADELE okuyucusu

"MÜCADELE" bu konuda MÜCADELE okuyucularına özeleştiriyi yapmasının gerekli olduğunu görüşünde değildir. Herşeyden önce mektupta belirtildiği üzere, Mao Zedung'un gazetemizde 4. ölüm yıldönümü dolayısıyla anılmaması, kesinlikle onun savunulmadığı anlamına gelmez. MÜCADELE gazetesinin 48. sayısında "Mao Zedung'a yapılan saldırılar onun büyüklüğüne leke süremez"; 46. sayısında "Çin'de kapitalist restorasyon ilerliyor" başlıklı yazıları okuyan herkes açık bir şekilde görecektir ki; MÜCADELE gazetesi Mao Zedung'a gelen saldırılara karşı hiç şüphe götürmeyecek bir şekilde onu savunmaktadır.

Diğer yandan MÜCADELE gazetesi, dünyadaki her devrimcinin, her Marksist-Leninist'in ölüm yıldönümlerinde anıldığı bir anma gazeteside değildir. Mao Zedung'un ölüm yıldönümünde anılmadığı için gazetemizden özeleştiriyi bekleyen okuyucu arkadaşta; aynı şeyi neden Marks, Engels, Lenin ve Stalin için istemediğini sormak gerekir.

MÜCADELE Yazı Kurulu

minerleri ona hizmet edecek şekilde hazırlayıp, siyasi mücadeleyle ilişkisini kurmalıydık.

Örgütsel açıdan kampanyayı değerlendirildiğimizde genel olarak olumlu olduğunu görmekteyiz. Daha önceki Köln'de yapılan açlık grevinin işlerliği açısından karşılaştığımızda tecrübelerimizin daha ileriye gittiği, kolektif, disiplinli bir çalışma ve işlerlik görmekteyiz. Bunun sonucunda bir çok mahalli kadro inisiyatiflerini ve tecrübelerini geliştirerek öne çıktılar.

Ayrıca eylem süresi boyunca açlık grevine katılan arkadaşlar da dahil bütün görevli arkadaşlar, aktif olarak eylemin başarıya ulaşması için çalıştılar. Bildiri dağıtımı, bununla birlikte "Türkei im Kampf", "Mücadele" ve "Das Wahre gesicht der Türkei" dergileriyle "Kein verbot der ATİF" broşürünün satımı en iyi şekilde sürdürüldü. Bunun yanında açlık grevinin 4.gününde Neumarkt'da resim sergisi

Devamı 4. sayfada

EL SALVADOR

Nikaragua'dan sonra, ABD emperyalizminin kalelerinden olan El Salvador'da da hakim sınıfların iktidarları sallanmaya başladı. Ülkedeki faşist cuntaya karşı olan çeşitli örgütler, askeri güçlerini bundan bir kaç ay önce 'Milli Kurtuluş Cephesi' adı altında birleştirdiler. Bundan sonra, MKC rejime karşı planlı bir gerilla savaşı yürütmeye başladı.

Bugünkü faşist cuntanın şeflerinden Morales Ehrlich başkentte Kasım ortasında yaptığı basın toplantısında, gerillaların 14 bölgeden, dördünü kontrol altında bulundurduğunu açıklamak zorunda kaldı. Hakim sınıfların bu sözcüsünün itiraf etmek zorunda kaldığı gibi, bugün El Salvador'da Chalatenango, San Vicente, Cuscatlan ve La Paz bölgeleri MKC'nin doğrudan kontrolü altında bulunmaktadır. Gerilla örgütleri adına yapılan açıklamada ise, ülkenin tümünü kurtarmak için bir genel saldırı hazırlığı içinde bulunduğu bildirilmektedir.

ABD emperyalizminin bu 'kalesi' de yakında çökecektir.

P. Bal

El Salvador'daki Milli Kurtuluş Cephesinin (FPL) yapısı şöyledir:

Milli Kurtuluş Cephesi askeri ve siyasi devrimci bir örgüttür. MKC Nisan 1970'de ortaya çıkmıştır. MKC başından itibaren şehir gerilla savaşı yürütmektedir. MKC'nin anti emperyalist anti kapitalist platformunda 5 nokta vardır.

- Burjuva devletini yıkmak
- Yerli burjuvaziyi sınıf olarak ortadan kaldırmak
- El Salvador'da emperyalist güçlerden kurtulmak
- Proletarya hegemonyası altında köylülerle ittifak temelinde devrimci halk hükümeti kurmak
- Sosyalist inşaa için temelleri kurmak

EL SALVADOR HALKI DİRENİŞTE...

- Irak rejimi, Şah hakimiyeti döneminde Amerikan emperyalizminin tam desteğinin verdiği İran'ın askeri olarak üstünlüğünden erişmeleri güç olan; ama uzun zaman - dan beri güttükleri şövenist amaçlarını, yani Bafra körfezini kontrolleri altına alma amaçlarını gerçekleştirmeye çalışmakta.

- Faşist Şah rejiminin yıkılmasına yol açan İran halk kitlelerinin kahramanca mücadelesinin bu bölgede yaşayan halkların, özellikle de İran halkıyla sıkı bağları olan Irak halkının üzerindeki etkisi büyüktü. O zamandan beri Irak rejimi milliyetçilik ve şövenizm propagandaları ile bu etkiyi kırmaya çalışmaktadır.

- İran rejimi "İslam devrimini Irak'a ve başka yerlere taşımaya" kararlıyken, Baas rejimi de kendi propagandasını sürdürmekte ve bombalama vs. gibi komplolara başvuruyordu. Baas rejimi Irak'da yaşayan binlerce İranlı'yı evlerinden attı ve Irak'ı terk etmeye zorladı. Bu rejim aynı zamanda İran'dan kaçmayı başaran Şah rejiminin generallerini ve Savak-ajanlarını bağrına bastırı ve bunlara İran halkına karşı komplolarını sürdürme olanağını sağladı.

- Baas rejiminin hain Bahtiyar ve onun gibileri ile açıktan ortak çalışması, İran devrimci halklarına karşı düşmanlığının göstergesidir. Irak rejimi Amerikan emperyalizmi ile açıktan işbirliği yapmakta ve bu savaşla Amerikan emperyalizmine çok önemli bir hizmette bulunmaktadır.

- İran halklarının, kukla-rejimi devirmesiyle elde ettiği kısa vadeli zaferden beri ABD halk kitlelerinin devrimci mücadelesini bastırmak için elinden geleni yapmaya çalıştı. ABD amacına ulaşmak için ambargodan darbeye her türlü araca başvurdu ve şimdi Saddam Hüseyin'i bu yolda en iyi uşak olarak görmektedir. Bu yüzden bu savaş aynı zamanda Amerikan emperyalizminin İran halklarına karşı düzenlediği yeni bir komplodur.

-Bu savaş, toplumsal krizin üstünden gelmeyi ve emekçilerin taleplerini karşılamayı beceremeyen İran rejimi için, kitlele-

rin devrimci taleplerini daha azgınca bastırabilmesi için çok iyi bir fırsattı. Savaş, iktidara sahip olan güçlerin komünistlere azgınca saldırılarını devam ettirme olanağını sağlamaktadır.

- İran ve Irak rejimleri, her iki ülkenin halklarını birbirlerine karşı kışkırtarak onların ezilmişliklerinin gerçek sebeplerinden gözlerini çevirmek için bu savaş fırsatı bilmekte ve bu savaş karşı devrimci siyasetleri için kullanmaktadırlar. Biri "Arap şerefini" korumak, öteki "allahsızları yoketmek" istemektedir.

Bütün bu sebeplerden dolayı bizler, her iki ülkenin halklarına zorla yüklenen ve sadece ve sadece iki ülkenin gerici hükümetlerine, Amerikan emperyalizmine, Sovyet sosyal emperyalizmine ve diğer gerici güçlerin çıkarlarına hizmet eden bu savaş, gerici ve haksız bir savaş olarak nitelendirmekteyiz. Çünkü bu savaş Amerikan ve Sovyet sosyal emperyalizminin yayılma politikalarına hizmet etmekte ve zaten çok kötü şartlarda yaşayan iki ülkenin halklarını daha da fakirleştirmektedir. Emperyalist güçler İran ve Irak halklarının daha çok sömürülmesi pahasına, bu savaşla silah ticaretinden daha da fazla kâr elde edebilmektedir.

Her iki ülkenin devrimci güçlerinin ve özellikle komünistlerinin görevi, kitlelere savaşın ve savaşı sürdüren hükümetlerin karşı devrimci niteliğini göstermek, Irak işgalcilerini işgal ettikleri bölgelerden kovmada ve savaşı bitirilmesi propagandasında aktif çalışmak, ve bu savaş gerçek devrimci savaşa dönüştürmektir.

Bizler "anavatan savunuculuğu" propagandası ve dolandırıcı siyasetleri ile, halk kitlelerini kendi çıkarları uğruna kullanma ve harekete geçirmede karşı devrimci rejime kolaylık sağlayan, karşı devrimci "Tudeh Partisi", "Emekçi Partisi" (Çin ajanları), "Halk fedailer (Çoğunluk) nin şefleri vb. tüm ihanetçi revizyonist grupları mahkum etmekteyiz.

PEYKAR SEMPATİZANLARI

İRAN-İRAK SAVAŞI HAKSIZ BİR SAVAŞTIR!

DEN KİŞİ YA VURULARAK, YA OPERASYONLAR SONUCU YAKALANIYOR. Bizim tespit edemediğimiz, üzerine gidemediğimiz kişiler varsa, bunun için bize yardım etsinler. Bu mücadeleyi başaralım." (Hürriyet 20.11.1980)

Görüldüğü gibi, faşist Evren "özür" diyeleme adına, kendilerinin gerçekte 'sol'a karşı olduğunu, her gün yüzlerce, binlerce 'sol'cunun (yani emperyalizme ve faşizme karşı olan kişinin) vurulduğunu, yakalandığını açıklamaktadır. Cuntanın 'taraf

sız' olduğunu; iki tarafında üzerine gitmediğini yayan bazı yarı aydınların en iyi cevabı, cuntanın şefi vermektedir.

Cunta konusunda orta yol yoktur. Cunta, hakim sınıfların halkımıza karşı giriştiği en yoğun faşist saldırının ifadesidir. Cunta konusunda susanlar, veya cunta tarafsızdır demagogjisini yayanlar; objektif olarak hakim sınıfların ve cuntanın yanındadır. Halkımız er veya geç cuntadan ve onun yordakçılarından hesap soracaktır.

POLONYA

Baştarafı 12. sayfa

ren bir düzeltme idi. Sendika buna bir üst mahkemede itiraz etti. Üst mahkemenin kararının öncesinde Polonya'da yer yer uyarı grevleri yapıldı. Ve Dayanışma adlı sendika, tüzükte yapılan düzeltmelerin geri alınmaması halinde Polonyalı işçileri; kararın ertesi günü genel greve çağırdı.

Genel grev için tüm hazırlıklar tamamlandı. Buna karşı, doğu bloku ülkelerinden özellikle Sovyetler Birliği'nden ve Doğu Almanya'dan da tehditler yağmaya başladı. Polonya'daki revizyonist parti temsilcileri bu tehditleri arkalarına alarak işçileri genel grev çağrısına uymamaya çağırdı. Sonunda üst mahkeme, sendikaya hak verdi. İlk mahkemenin aldığı karar bozuldu. Sendikanın tüzüğü olduğu gibi kabul edildi.

Revizyonist bir ülkede, devletten bağımsız bir sendikanın kağıt üzerinde de olsa, hakim sınıfların mahkemeleri tarafından kabul edilmiş olması; işçilerin mücadelesinin bir başarısıdır. Bu başarı bir kez daha işçi sınıfının büyük bir güce sahip olduğunu göstermiştir.

Ancak bu başarının bir de öbür yanı vardır. O da, bugün bu sendikal hareketin başını çekenlerin batılı emperyalistlerle yakın bağıdır.

1970 YILINDA GDANSK KENTİNDE GREVDEKİ İŞÇİLER DEVLET GÜÇLERİNE KARŞI DİRENİŞTE...

Bugün Polonya'da örgütlü güçlü bir komünist hareket olmadığından, işçilerin kendiliğinden hareketinin başarıları; batılı emperyalistlere ve onların ülkedeki uzantılarına yarayabilmektedir.

Uzun süreçte, bağımsız sendikalar ve işçilerin kendiliğinden hareketi devrimcilerin, komünistlerin bu hareket içinde gelişebilmesi için imkanlar yaratmaktadır. Polonya'daki hareketin geleceği bu imkanların doğru kullanılıp kullanılmaması sonucunu belirleyecektir.

L. Yaşar

DİRENİŞ

Baştarafı 2. sayfa

iktidarına karşı yer yer dimenilmektedir. Hakim sınıfların koruyuculuğu görevini üstlenmiş polislere, jandarmalara yönelen bu saldırılar halkımızın bu kanlı düzene, emperyalizme ve faşizme karşı nefretinin bir ifadesidir. Darbenin gerçek leşmesinden bir gün sonra hakim sınıfların bir yüzbaşısının öldürülmesi, bu nefrete kine bir örnektir. Bugünkü durumda direnişler tek tek güvenlik mensuplarına, faşistlere yönelmiş durumdadır. İstanbul'da öldürülen polis, MHP ilçe başkanı, yine Tunceli'de öldürülen bir teğmen ve iki jandarma; hakim sınıfların faşist düzeni ne kadar kanlı olsa da devrimcilerin, yüreği bağımsız ve demokratik Türkiye için çarpanların mücadelelerini durduramayacaklarını göstermektedir. Diğer yandan bilindiği gibi cuntacıların hakimileri ardarda idam cezaları kesmektedir. "Sağ ve sol te rörizme karşıyız" denerek yapılan demogjiyle halkın örgütsüz, belli bir kesimi etki altına alınmış olsa da devrimciler kandırılmamaktadır. Devrimciler eli kanlı cuntanın "adaleti sağlama" adına yürüttüğü bu faşist teröre, cuntacıların hakimlerini kurşun yağmuruyla tutarak cevap vermektedirler. Ankara 3 numaralı Askeri Mahkeme üyesinin devrimciler tarafından kurşunlanması buna bir örnektir.

Tek tek faşistlere yönelen bu direnişler; zaman zaman da karakolların bombalanması ve silahla taranması şeklinde de kendini göstermektedir. Şehremini'de bombalanmış Mecidiye karakolu buna bir örnektir.

Bütün bunlar gösteriyor ki; hakim sınıflar ne kadar azgınca saldırırlarsa saldırsınlar, halkımızın içinde yanan faşizme karşı direnme ateşini söndüremeyeceklerdir.

H. Yersoy

DÜNYADA NELER OLUYOR?

İRAN-IRAK

Aşağıda İranlı bir örgüt olan PEYKAR'ın (İşçi Sınıfının Kurtuluşu İçin Mücadele Örgütü) İran-İrak savaşı üzerine görüşlerini bildiren bir bildirisini yayınlıyor.

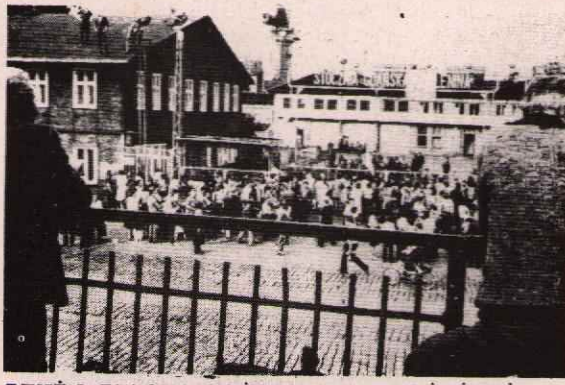
MÜCADELE Yazı Kurulu

İRAN-IRAK SAVAŞI İRAN VE IRAK HALKLARINA KARŞI DÜZENLENMİŞ BİR KOMPLODUR !

Yaklaşık üç haftadan beri İran ve Irak halkları savaşın ağır şartları altında ezilmektedir. Savaşın başlamasından beri Khusistan bölgesindeki büyük şehirler sürekli havadan ve karadan bombalanmaktadır. Şimdiye kadar yüzlerce insan hayatlarını, binlercesi varlıklarını yoklarını yitirmişlerdir. Sadece bu gerçek bile Irak faşist Baas-rejiminin İran'da yaşayan Arap halkının çıkarları için savaştığı demogojisini teşhir etmeye yeterlidir. Bunun dışında İran ve Irak gerici rejimleri karşılıklı birbirlerinin Petrol endüstrilerini ve üretim merkezlerini yerle bir etmişlerdir. Savaşın sebepleri, amaçları ve getirdikleri:

Devamı 11. sayfada

Polonya'da Yeni Gelişmeler

LENİN TERSHANESİNDE GREVDEKİ İŞÇİLER

Polonya'da yeni kurulan 'dayanışma' adlı sendika ile yönetici Parti ve devlet kurumları arasındaki çatışma, geçen ay içinde kısa bir süre yeniden patlama noktasına geldi.

Dayanışma adlı sendika bilindiği gibi, Temmuz-Ağustos aylarında Polonya işçi sınıfının, başlangıçta çeşitli ekonomik taleplerle başladığı grev hareketleri içinde ortaya çıkmıştı. Kısa süre içinde bu sendikaya üye olan emekçilerin sayısı 5 milyonu buldu.

Kendi ülkelerinde grevin en büyük düşmanı olan batılı emperyalistler bu grev hareketini hararetle desteklediler. Çünkü bu grev hareketi bir bütün olarak doğu bloğunu sarsan bir grev hareketi idi. Batılı emperyalistler bu grev hareketini kendi çıkarları doğrultusunda kullanmaya çalıştılar ve hala çalışıyorlar. Özellikle hareketin başını çekenleri kontrolleri altına almak yönünde batılı emperyalistler önemli başarılar elde etmiş görünüyorlar. Son gelişmeler içinde yapılan yoğun anti-komünist propaganda bunu göstermektedir.

Bilindiği gibi, gelişen kendiliğinden hareketin taleplerinden biri süreç içinde devletten bağımsız bir sendika talebi haline gelmişti. Revizyonist, işçi düşmanı bir yönetimin olduğu bir ülkede bu talep haklı idi. Ve işçiler bu haklı talebi hakim sınıflardan grev ile sökerek aldılar. Ancak sorun kağıt üzerinde yapılan anlaşmanın pratiğe uygulanmasına gelince; hakim sınıf temsilcileri attıkları imzayı unuttular. Dayanışma adlı sendikanın mahkeme* ye sunulan tüzüğünü, mahkeme 'düzelterek' kabul etti. Yapılan düzeltme 'bağımsız sendika'yı red eden, revizyonist partinin sendika içindeki hakimiyetini tüzüğe geçi

Devamı 11. sayfada

AMERİKA

AL BİRİNİ VUR ÖTEKİNE

Amerikan başkanlık seçimleri, büyük yaygaralardan sonra geçtiğimiz ay içinde yapıldı. Seçimlerden önce tüm dünya başını seğımlere büyük yer ayırdı. Ünlü istatistik enstitüleri(!) kim kazanacak diye kamuoyu yoklaması yaptılar. Hatta iş müşterek bahise dönüştü.

Carter'in, ABD emperyalizminin son yıllarda giderek yüzünün daha da açığa çıkmasından sonra yaptığı "insan hakları" lafları bazı devrimci çevreleri de etkiledi. Bunlar Reagan'ın "soğuk savaş" yanlısı açık konuşmalarından hareket ederek Reagan e karşı Carter'i desteklediler. Hatta bazıları (örneğin KPD/ML gibi) Reagan'ın seçimleri kazanmasını "sağ'ın bir zaferi" olarak nitelendirdiler.

Şurası açık bir gerçek ki, Carter iktidarda bulunduğu süre içinde ABD tekellerinin çıkarları doğrultusunda çalıştı. Onların isteklerini yerine getirdi. Reagan'ın uygulayacağı politika da nüans farkları göz önüne alınmazsa aynı politikadır.

Gerek ABD, gerekse dünya halkları açısından Reagan ve Carter arasında bir fark yoktur. Reagan'la Carter arasındaki fark, Kolera ve Veba arasındaki farktır.

EL SALVADOR

YAZISI

11. SAYFADA

12 EYLÜL DARBESİNDEN SONRA ÜLKEMİZDE FAŞİZMİN EN YOĞUN OLDUĞU DÖNEMLERDEN BİRİ DAHA YAŞANIRKEN, AŞAĞIDAKİ HABERDEN GÖRÜLECEĞİ GİBİ, ARNAVUTLUK SOSYALİST HALK CUMHURİYETİ'NİN TC'NİN 57. YILDÖNÜMÜ DOLAYISIYLA DEVLETLER ARASI İLİŞKİLERDE TAKINDIĞI TAVIR DOĞRU BİR TAVIR DEĞİLDİR.

BİR ZAMANLAR ŞİLİ'DE FAŞİST GENERAL PİNOŞET İKTİDARA GELDİĞİNDE ARNAVUTLUK SOSYALİST HALK CUMHURİYETİ DEVLETLER ARASI İLİŞKİLERİNİ KESEREK TEPKİSİNİ GÖSTERMİŞTİ. OYSA BUGÜN ÜLKEMİZDE YOĞUN BİR FAŞİST TERÖR HÜKÜM SÜRERKEN VE FAŞİST MUSTAFA KEMAL'İN TAKİPCİLERİ FAŞİST GENERALLER HALKIMIZA KAN KUSTURURKEN ARNAVUTLUK SOSYALİST HALK CUMHURİYETİ DEVLETLER ARASI İLİŞKİLERDE DESTEKLER BİR TAVIR TAKINMAKTADIR. ARNAVUTLUK SOSYALİST HALK CUMHURİYETİ'NİN BUGÜN GELDİĞİ YER GÖRÜLMELİ VE TÜM DEVRİMCİLER TAVIR TAKINMALIDIRLAR.

CUMHURİYETİMİZİN 57. YILDÖNÜMÜ NEDENİYLE ARNAVUTLUK GAZETELERİNDE YAZILAR YAYINLANDI

Enver Hoca, «Türkiye ile Arnavutluk arasında iyi ilişkiler bulunmaktadır» dedi

TIRAN, AA Türkiye Cumhuriyeti'nin 57. yıldönümü dolayısıyla Arnavutluk gazetelerinde son günlerde bazı yazı ve yorumlar yayınlanmıştır. Arnavutluk hükümetinin sesi olan resmi yayın organı Zeri 1 Popullit gazetesinde yayımlanan bu yazılarda, Mustafa Kemal Atatürk'ün önderliğinde Türk ulusunun, emperyalist güçlerin müdahalelerine ve sinsi emellerine karşı çıktığı ve onları istilacı planlarından vazgeçmeye zorladığı belirtilmektedir.

Arnavutluk basını Atatürk için, "Türkiye'nin salt bağımsızlık ve bütünlüğünü sağlamakla kalmadı, Türk ulusunun ortaçağ geri kalmışlığından kurtulmasını ve gelişme yoluna girmesini de sağladı" demektedir.

"Zeri 1 Popullit" gazetesinin yorumunda, Türk ulusuna karşı 80'ten beri dostluk duyguları besle-

yen Arnavut ulusunun, Arnavut Sosyalist Halk Cumhuriyeti ile Türkiye Cumhuriyeti arasındaki ilişkilerin, iki ulusun ortak çıkarları üzerine ve iki egemen ülke arasındaki ilişkileri düzenleyen kurallara çerçevesinde, gelişmesinden ve güçlenmesinden yana olduğu vurgulanmaktadır.

Öte yandan, iki ülke arasındaki dostane ilişkilerden söz ederken, Arnavutluk'un lideri Enver Hoca, Türkiye Cumhuriyeti ile Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti arasında iyi ilişkiler bulunduğunu belirtmiştir. İki ülke arasında ticari ve kültürel alışveriş düzenli olarak gelişmektedir. Uluslararası her zaman dost olmasını ve birbiriyle iyi ilişkiler içinde yaşamalarını engelleyecek hiç bir neden yoktur.

Arnavut ulusu, Türkiye ile Arnavutluk arasındaki ilişkilerin dostane olduğunu ve bu ilişkilerin daha ileri düzeye varması için, özellikle ticari, kültürel ve diğer a-

lanlarda olanakların bulunduğunu büyük bir memnuniyetle gözlemektedir. Bu arada, karşılıklı ziyaretler de iki ülkenin yararına olan dostluk ilişkilerin güçlenmesini sağlamıştır. Arnavut ve Türk ulusları arasındaki bu karşılıklı duyguların belirtisi, Türk ulusu tarafından, Türkiye'de ölmüş bulunan Arnavut yurtseverlerinin büyük bir saygınlıkla kemiklerinin korunması, folklor ekiplerinin Türkiye'de sıcak ve dostane karşılanması ve Türk basınının Arnavutluk hakkında oluşturduğu olumlu kamuoyudur.

Yazının devamında, "Barışsever ve bağımsız Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'nin kendi komşularıyla ve Balkanların öteki ülkeleri ile olan ilişkilerinde, yılmadan her zaman iyi komşuluk politikası izlediği" vurgulanmaktadır.

Türkiye Cumhuriyeti'nin ilâ-

nının 57. yıldönümü dolayısıyla Arnavut ulusu, Türk ulusuna en içten selamlarını, mutluluk ve refah dileklerini iletir. Arnavut ulusu aynı zamanda, ülkelerimiz arasındaki dostane ilişkilerin, uluslararası yararına, her zaman olduğu gibi gelişmesi dileklerini ifade eder."

Arnavut basını, Türkiye Cumhuriyeti'nin bu bayramı dolayısıyla, Arnavut Halk Meclisi Prezidyumu Başkanı Hacı Lleshi'nin, Türkiye Cumhuriyeti Devlet Başkanı Sayın Kenan Evren'e bir kutlama mesajı gönderdiğini de duyurmıştır.

Bu mürasebetle Türkiye Büyükelçisi Metin Karaca, Tiran'da bir resepsiyon düzenlemiş, resepsiyonda Arnavut Dışişleri Bakanı Nesi Nase, Dış Ticaret Bakanı Nedim Hoca, Eğitim Bakanı Bayan Nefta Tsami ve diğer yetkililer hazır bulunmuşlardır.

ATIF YASAKLANAMAZ!